

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury
Ochrana obyvatelstva

Bakalářská práce

**Ochrana obyvatelstva státu Izraele v porovnání s Francií proti
hrozbě terorizmu**

Marek Knejzlík

Vedoucí práce: doc. Ing. Jaromír Novák, CSc.

V Olomouci 2018

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně, s odbornou pomocí a dohledem doc. Ing. Jaromíra Nováka, CSc., všechny využitě literární a odborné zdroje jsou uvedeny. Dodržel jsem i zásady vědecké etiky.

V Olomouci dne 30. června 2018

.....

Rád bych také poděkoval vedoucímu práce doc. Ing. Jaromíru Novákovi, CSc. za jeho odborné rady a vedení při zpracovávání práce.

Abstrakt

Bakalářská práce se nazývá Ochrana obyvatelstva Izraele v porovnání s Francií proti hrozbě terorizmu. Již z názvu vyplývá, že se práce zabývá státem Izrael a jeho vlivem na ochranu obyvatelstva před nebezpečím terorizmu. Úvod popisuje okolnosti a důvody tohoto tématu v přenesení k událostem dnešní doby. Dále se práce věnuje stručné historii Izraele a okrajově i Židům. Pojednává dále o životě v dnešním Izraeli se zaměřením na bezpečnost a připravenost obyvatel v porovnání s bezpečnostními zárukami v této problematice s Francií. Součástí práce je také izraelský koncept ochrany obyvatelstva, péče o obyvatelstvo, psychický a fyzický stav obyvatel opět v porovnání s Francií. Práce se věnuje také vlivu Izraele na globální terorismus a bezpečnostní složky, které zabraňují těmto atakům, a řeší také vysokou efektivitu a výukové metody Izraelských školitelů, kterými vyučují bezpečnostní složky po celém světě.

Abstract

The bachelor thesis is called Protecting the population of Israel compared to the France against the threat of terrorism. The name already shows that the work deals with the state of Israel and its influence to protect the population from the dangers of terrorism. The introduction describes the circumstances and reasons of this topic in the transfer to the events of today. In addition, the work focuses on the brief history of Israel and on the periphery also on the Jews. It also deals with life in today's Israel with a focus on the security and preparedness of the population compared to the security guarantees in this issue among the France. Part of the thesis is also the Israeli concept of population protection, population care, mental and physical status of the population again compared to France. The paper focuses on Israeli influence on global terrorism and security forces that prevent these attacks, and also addresses the high efficiency and teaching methods of Israeli trainers teaching security forces around the world.

Obsah

1.	ÚVOD	5
1.1.	POPIS POJMU	8
1.1.1.	<i>Terorizmus</i>	8
1.1.2.	<i>Ochrana obyvatelstva</i>	8
2.	HISTORIE IZRAELE	9
3.	IZRAEL A JEHO FORMA OCHRANY OBYVATELSTVA A OBRANNÉ SLOŽKY	19
3.1.	ISRAELSKÉ OBRANÉ SÍLY (IDF)	20
3.2.	CIVILNÍ BEZPEČNOSTNÍ SLOŽKY IZRAELE	21
3.3.	HASIČSKÁ ZÁCHRANA SLUŽBA	23
3.4.	ZAKA	23
3.5.	ZPRAVODAJSKÉ SPOLEČENSTVÍ	23
4.	FRANCIE A JEJÍ STRUČNÁ HISTORIE	28
5.	FRANCIE A TERORISMUS	30
5.1.	SLOŽENÍ FRANCOUZSKÉ OBRANÉ SÍLY	31
5.2.	ZPRAVODAJSKÉ A INFORMAČNÍ SLUŽBY	33
6.	KOMPARACE OCHRANY OBYVATELSTVA FRANCIE A IZRAELE	34
7.	ZÁVĚR	42
8.	ZDROJE	45

1. Úvod

Tato práce pojednává o dvou státech, s rozdílnou politikou a s rozdílným přístupem ke způsobu ochrany obyvatelstva před nebezpečím terorizmu. V této oblasti je důležité popsat stručně historii každého státu, neboť historie může poskytnout spoustu odpovědí, v historii lze hledat původ nejrůznějších problémů, které se projevují v budoucnosti. Z historie je možné pochopit i mentalitu daného státu, z toho důvodu se práce věnuje dějinám obou komparovaných států, tedy Izraele a Francie. Zde vzniká jeden z hlavních rozdílů mezi těmito státy, a to rozpoložení a vývoj daného státu v nejstarších dějinách, tomuto tématu se práce věnuje v dalších kapitolách.

Následně po historii, práce představí a popíše právě systém ochrany obyvatelstva daného státu, popíše všechny složky bezpečnostního systému, které jsou veřejně dostupné a stručně se zmíní o jejich fungování, popřípadě o akcích, které byly prováděny během posledních let. Tato kapitola opět nastíní fungování daných států uvnitř, připravenost složek k zásahu, způsob zásahu daných složek. Dále také přístup obyvatel při mimořádné situaci a postoj daného státu k teroristům a jejich činnosti. V tomto případě práce bohužel nemůže věnovat pozornost každému detailu nebo podkapitole. Například problematika jaderného arzenálu bude pouze zmíněna, nikoli se jí však bude práce věnovat větším podílem, stejně je to i s kybernetickými útoky. Tyto témata si zaslouží přinejmenším vlastní kapitolu.

Během popisu jednotlivých bezpečnostních složek bude popsáno i několik konkrétních jednotek, avšak opět není možné stejnou měrou popsat všechny, z toho důvodu se práce věnuje jen těm nejdůležitějším, tedy těm, které v minulém nebo současném dění sehrály zásadní role při ochraně obyvatelstva. V závěru se práce bude věnovat komparaci systémů ochrany obyvatelstva obou států. Úkolem práce není pozvednout jeden nebo druhý systém ochrany obyvatelstva či celkový přístup obyvatel dané země k problematice terorismu. Úkolem je porovnat a popsat systémy ochrany obyvatelstva. Podotýkám, že práce vychází především ze zdrojů veřejně dostupných, zdroje utajované jistě řeší problematiku poněkud jinak, byť zřejmě v duchu zdrojů veřejných.

Hypotéza této práce chce zjistit, zda je systém ochrany obyvatelstva pro dnešní dobu, tedy počátek 21. století, výhodnější po izraelském vzoru, tedy ne příliš humánní a tvrdý, v mnoha ohledech také odsuzovaný mezinárodním společenstvím, avšak účinný a z dlouhodobého hlediska udržitelný. Nebo zda je pro dnešní dobu vhodnější francouzský systém, který není tak tvrdý a

odsuzovaný mezinárodním společenstvím, avšak je méně účinný, více benevolentní, z čehož vyplývají i fakta, o větším počtu obětí na jeden útok.

K výběru tohoto tématu mě vedl můj zájem právě o tohle téma, dalším důvodem je i fakt, že se jedná o jakousi světovou válku nového tisíciletí, neboť problémy s terorismem jsou v různé míře v celém světě. Dalším důvodem, který mě vedl k sepsání této práce je zájem o blízký východ, snaha pochopit systém který tam funguje. Vzhledem k současným problémům světa jako je migrace, klimatické změny, ubývání vody a další, je dle mého názoru nezbytné začít s přípravami obyvatel na krizovou dobu. Dalším faktem dle mého názoru, jsou historické události, které jsou kromě ohlédnutí za dosavadním fungování civilizace i jakousi náповědou do budoucna, spousta věcí se opakuje, lidé dělají stále stejné chyby a vždy po době klidu a rozkvětu nastala mimořádná událost velkých rozměrů, která zasáhla celý svět. Proto je můj záměr poukázat na možné systémy ochrany obyvatelstva ve dvou různých „světech“ či oblastech.

Práce je vymezena především do časového období od dvacátého století do dnešních dní. V rámci historie obou zmíněných zemí se bude v práci psát i o historii před dvacátým stoletím, z důvodů vymezení a přiblížení sporných území, která vedou k nepokojům a problémům s teroristickými útoky. Především se však práce bude věnovat současným způsobům a jednotkám ochrany obyvatelstva v daných státech. Z geografického hlediska se práce orientuje především na oblast blízkého východu, konkrétněji na východní pobřeží Středozemního moře, kde se rozkládá stát Izrael a mandátní území Palestiny. Porovnávat se bude s Evropou, konkrétněji se západní část kontinentu, přesněji území Francie ale zmiňovat se práce bude i o střední Evropě, konkrétně o České republice.

Použité prameny a literatura jsou ve velké míře dohledatelné v knihovnách či na internetu, avšak pouze informace týkající se obecných informací o historii daných států a z několika článků se lze dozvědět o fungování jednotlivých systémů ochrany obyvatelstva a celkově o obraně daných států. Co se komparace týče, je hledání pramenů velice složité, neboť dosud nikdo tyto dvě země nekomparoval, nebo se mi taková práce nepodařila nalézt. Pro komparaci proto práce vychází především z dostupných informací z článků, ale také z informací, která mi byla předána během osobních sezení s osobami, které jsou nějakým způsobem zapojeny do bezpečnosti státu, ať už to byl rozhovor s pracovníkem české informační služby BIS, nebo specialista pro bezpečnost, z armády ČR, který se specializuje na oblast blízkého východu. Tyto schůzky byly velice záživné a bylo možné dovědět se spoustu zajímavých informací. Dalším zdrojem informací bylo také

velvyslanectví Izraele v České republice, zde byli velice příjemní lidé a sdílní. Vzhledem k tématu nebylo jednoduché dohledávat informace v oficiálních textech, důvodem je částečné utajení postupů ale i neustále se měnící situace, kdy bezpečnostní složky, a hlavně protiteroristické jednotky neustále vytvářejí plány proti nejrůznějším scénářům, které mohou nastat. S postupující dobou se upravují postupy teroristů a jejich postupy a nápaditost nezná mezí, proto se musejí bezpečnostní složky neustále přizpůsobovat těmto postupům a jednat, pokud možno dopředu, aby k útoku vůbec nedošlo.

Pro práci jsem zvolil postupovat tak, aby podané informace dávaly smysl, jak je již psáno na začátku této kapitoly i v obsahu, metoda, kterou práce postupuje se věnuje historickým faktům a následnému přenesení do dnešní doby, kdy je popsán systém ochrany obyvatelstva v obou zemích částečně je porovnáván i s Českou republikou. Samotná komparace následně funguje na bázi faktů, které vycházejí z použité literatury a článků, ale také z rozhovorů s již uvedenými lidmi, kteří mají k tématu co říci, a hlavně znají fakta a informace, která se člověk nedoče někde na internetu či v literatuře. Pokud tedy shrneme postupovou metodu členění práce, v prvotní fázi historické souvislosti a celkový vývoj, z počátku se bude jednat pouze o Izrael. Popsáním historie lze získat odpověď na původ konfliktu a také na otázku četnosti a intenzity teroristických útoků. Po historii následuje popsání systému ochrany obyvatelstva a jednotlivých složek, ale i popis zbraňových systémů a dodavatelských firem. V této části práce popisuje především právě složky ochrany obyvatel a jejich speciální aktivity či odlišnosti, během této kapitoly se práce místy zmíní i o České republice při drobné komparaci. Tuto kapitolu považuji za jednu z nejdůležitějších. Po kompletním popsání izraelské ochrany obyvatel, samozřejmě neúplně všechny složky a body dostali svůj prostor, jak je psáno již výše, práce se snaží popsat pouze ty nejpodstatnější složky, které lze porovnat s francouzským i českým modelem. Historie Francie, tato kapitola stručně popíše historické milníky této velké země, a původ slova terorismus. Také se zde lze dovědět o původu teroristické aktivity ve Francii. Následuje popis systému ochrany obyvatelstva Francie, který není příliš rozdílný od toho českého, avšak jak se níže bude psát suma, kterou Francie investuje ročně do obrany, je oproti ČR astronomická. Posledním z hlavních bodů je komparace obou systémů včetně lehkého komparování i s Českou republikou. Tato kapitola pomůže popsat a vysvětlit hlavní rozdíly ochrany obyvatel ve zmíněných státech. Tato kapitola nám vysvětlí i funkčnost jednotlivých systémů a představí určitý náhled do budoucna. Na závěr práce následuje závěr, v této

části se popíše shrnutí celé práce, doprovázené hypotézami na téma a otázky práce. Součástí závěru jsou také názory a vlastní pohled autora na celé téma a všechny okolnosti kolem něj.

Cílem práce je seznámit čtenáře se základními informacemi o ochraně obyvatelstva Francie a Izraele, lehkou mírou i o ochraně obyvatel v ČR. Komparace nemá za úkol vyzdvihnout jeden nebo druhý stát v jejich ochranném systému, nýbrž však poukázat na rozdíly těchto dvou států a donutit čtenáře k zamyšlení, zda je pro aplikaci a následnou bezpečnost praktičtější agresivnější postup Izraele nebo více lidský přístup Francouzských bezpečnostních složek. Cílem je také poukázat na možné příčiny teroristických útoků.

V úvodu považuji za nutné definovat několik termínů, které v práci zazní. Jedná se o v práci všude přítomný pojem terorismus, popíšeme tedy jeho počátek, vliv, následky a také důvody, které lidi vedou k teroristickým aktům. Druhým termínem, který považuji za nutné popsat je ochrana obyvatelstva. Tento pojem je nutné definovat a také stručně popsat jeho smysl, neboť se jedná o hlavní pojem celé práce.

1.1. Popis pojmu

1.1.1. Terorismus

Popsat pojem terorismus není úplně jednoduchou záležitostí, proto pro tento účel nejlépe postačí citace z mezinárodně uznávaná publikace. „*Terorismus je propočítané použití násilí nebo hrozby násilí, obvykle zaměřené proti nezúčastněným osobám, s cílem vyvolat strach, jehož prostřednictvím jsou dosahovány politické, náboženské nebo ideologické cíle. Terorismus zahrnuje i kriminální zločiny, jež jsou ve své podstatě symbolické a jsou cestou k dosažení jiných cílů, než na které je kriminální čin zaměřen*“ (Brzybohatý, 1999).

1.1.2. Ochrana obyvatelstva

„*Ochrana obyvatelstva je plnění úkolů v oblasti plánování, organizování a výkonu činností za účelem předcházení vzniku, zajištění připravenosti na mimořádné události a krizové situace a jejich řešení; ochranou obyvatelstva je dále plnění úkolů civilní obrany (viz. Ženevské úmluvy z 12. srpna 1949).*“ (hzscr.cz)

2. Historie Izraele

Sepětí židovské víry a izraelské země prostupuje celými dějinami. Dle starozákonných textů židé byli vyvedeni z Egypta Mojžíšem a po čtyřicetiletém putování byli dovedeni Jozuem do Země zaslíbené – do Palestiny. Palestina se nacházela na rozhraní několika vyspělých civilizací, a tak byla ve střetu zájmu svých sousedů. Musela čelit náporům kočovných kmenů – např. Chetitům. Proto bylo pro Semity možné toto území dobýt. Asi 1000 let před n. l. vznikl biblický židovský stát Izrael vedený králem Saulem. Po jeho smrti v boji proti Filištinům se ujal vlády král David, který dokázal dobýt Jeruzalém a učinit z něj hlavní město. Největšího rozvoje doznal Izrael za vlády krále Šalamouna, syna Davida (968 – 932 př. n. l.). Byl postaven tzv. První chrám v Jeruzalémě. Došlo k velkému hospodářskému rozmachu, úspěchům v obchodě i diplomacii. (Bible; Terner 1991: 16)

Známá Šalamounova moudrost a vyjednávací schopnosti byly korunovány mimo jiné i tím, že za asi 40 let jeho vlády nedocházelo k bojům a válkám. Ovšem krátce po jeho smrti (926 před n. l.) došlo k vnitřnímu rozpadu země a rozdělení na dvě království: Severoizraelské, které zaznamenalo vnitřní převrasy a bylo po čase dobyto a zničeno Asyřany, a Judské, kde vládla v Jeruzalémě nadále Davidova dynastie a stále docházelo k rozvoji po dalších téměř 400 let, až do dobytí Babyloňany (586 př. n. l.) v čele s Nebúkadnesarem II. Po krátkém čase však území dobyli Peršané (538 př. n. l.) a umožnili židům návrat, a dokonce i obnovu nyní již Druhého chrámu¹. (Terner, 1991. 16-17)

Po perské porážce Alexandrem Makedonským nastalo tzv. Helénistické období nejprve s nadvládou Ptolemaiovců a Seleukovců (332 – 167 př. n.l.), došlo např. k překladu Zákona a dalších významných náboženských knih do řečtiny, byla uplatňována náboženská svoboda. Řecký vliv na židovské domorodce se projevoval ve více směrech, např. mnoho z mladých převzalo řeckou řeč a začali dle řeckého vzoru cvičit a sportovat. Terner, 1991. 18)

Poté se nadvlády ujali Římané, pod vedením vojevůdce Pompeia dobyli Jeruzalém. Králem byl dosazen židovský vládce Herodes² (40 – 4 před n. l.). Římskou nadvládou židovští obyvatelé

¹ Zatímco v období babylonského zajetí bylo tehdy již dosti vzdělaným židům odíráno právo na náboženské obřady v chrámech, v době zajetí Peršany jim byla poskytnuta náboženská tolerance. Po téměř 200 let trvalo období blahobytu a míru. Židé se už uplatňovali jako velmi schopní řemeslníci, obchodníci či dokonce písaři. (Terner, 1991. 16-17)

² Herodes byl obávaný a krutý, ale zároveň schopný vojevůdce. Prosadil přestavbu Jeruzalémského chrámu, vybudování amfiteátru, divadla, přístavu, královského paláce a mnoho dalších významných budov. Za jeho vlády se také narodil Ježíš z Nazaretu, jehož ukřižování dalo vzniknout křesťanství. (Terner 1991: 22)

velmi trpěli, proto za vlády správce. Židovské obyvatelstvo bylo ze Svaté země vyhnáno a přesídleno do celého římského impéria – tzv. diaspora. Na území se rozptýlilo křesťanské náboženství. Až ve 3. století n. l. jim bylo povoleno jednou za rok zavítat do Jeruzaléma a naříkat u západní zdi chrámu, která jediná zůstala zachována, dnes „Zed' nářků“. (Termer 1991: 22)

Na původním území Židovského státu zůstalo jen velmi málo židů, ti zde po dva tisíce let žili ve vzájemné symbióze s ostatními národy a náboženstvími. To také proto, že po smrti proroka Muhammada v roce 634 napadla arabská vojska Palestinu a dobyla Jeruzalém, nastala tak na dalších 450 let nadvláda arabských muslimů. Židovský chrám byl zbořen a na jeho místě byla postavena mešita. Muslimové věřili, že právě zde se modlil v roce 621 n. l. jejich prorok po své pouti z Mekky do Jeruzaléma (muslimy zvaném Al-Ouads) a na skále tu také došlo k jeho nanebevzetí³. Soužití s Araby však neznamenovalo v této době pro židy náboženský útlak jako v minulosti. Islám nebyl náboženstvím většiny obyvatel až do 13. století. (Termer, 1991: 22, 27-29) Po napadení Palestiny seldžuckými Turky došlo k vyhnání většiny křesťanských obyvatel. Na to reagovala církev v čele s papežem Urbanem II vypravením první křižácké výpravy složené z křesťanských rytířů ze západní Evropy. V roce 1099 dobyli Jeruzalém a vyvraždili jak muslimy, tak židovské obyvatele. V dalších letech však byli křižáci opakovaně poraženi, až došlo k jejich úplnému vyhnání tureckými Mamlúky. Později byla Palestina pod správou osmanských Turků, a to až do roku 1918. Vláda muslimů trvala tedy 700 let. (Chapman, 2003: 26-27)

Na počátku 17. století dosahoval počet židů v Jeruzalémě asi 1000 osob a počet postupně dále rostl. Židé z Evropy se pomalu začali vracet na vysněný Sion. Přání „Příští rok v Jeruzalémě“ bylo vyslovováno na závěr každého jídla o svátku Pesach a bylo připomenutím starověkého exodu z Egypta do země zaslíbené. Od časného 18. století podnikali židé zejména z východní Evropy dlouhé a nebezpečné cesty do Palestiny⁴. V 17. a v 18. století se střídala období, kdy žili Turci a židé v Palestině v míru s častějšími obdobími, kdy byli židé utlačováni, museli platit vysoké daně a nosit odlišné oděvy, například žluté turbany (podobnost s pozdější žlutou hvězdou). Přesto židé žijící v prostředí arabsko-muslimských komunit nebyli v průběhu dějin zdaleka tolik vystaveni antisemitským tlakům jako jejich souvěrci v Evropě. (Čejka, 2007, str. 19-31)

³ Z této události také pramení boj muslimů o Jeruzalém, neboť si jej nárokují jako své svaté město. (Termer, 1991: 22, 27-29)

⁴ Např. v roce 1777 více než 300 chasidských židovských rodin odešlo z Polska do Palestiny. Tyto cesty, při kterých utrpěli velké ztráty na životech, podnikali z důvodu narůstajícího počtu strašlivých pogromů na evropské židy. (Čejka, 2007, str. 19-31)

Židovské obyvatelstvo se začínalo vracet do svaté země v průběhu 19. století. V polovině devatenáctého století žilo v Palestině na 10 000 židů. Více než 8000 z nich žilo v Jeruzalémě. V této době byla oblast nazývána Palestinou a byla součástí Britského Impéria- roce 1880 se počet židů na tomto území pohyboval již kolem 24 000 což představovalo 5 % obyvatelstva. (Gilbert, 2002: 21-22, Čejka, 2005: 16, 17 Liverani, 2007)

Sílila tak idea státnosti a snaha o znovuvybudování židovské země Izraele. Britská křesťanská spisovatelka George Eliot alias Mary Ann Edwans vydala v roce 1876 román Daniel Deronda, z něhož je často citována tato pasáž: „*Znovu oživit organické středisko tak, aby jednota Izraele, která vyvolala jeho růst a formu jeho náboženství, se stala objektivní realitou. Náš lid rozptýlený ve všech koutech světa tím, že bude vzhlížet k zemi a státu, bude moci sdílet důstojnost národního života, která má váhu mezi národy Východu i Západu – a která bude pěstovat moudrost i dovednost naší rasy, aby se staly, jako za stara, prostředkem komunikace a porozumění.*“ (Gilbert, 2002: 22).

Za pomoci mecenášů např. barona E. de Rotschilda vznikaly v Palestině osady a farmy, kam se uchýlovalo postupně stále více obyvatel zejména z Rumunska, Srbska, Polska a Litvy. I když jen malé procento příchozích odešlo do Palestiny, došlo koncem 18. století k tzv. první alije,(v židovském jazyce vstup), kdy se na toto území přestěhovalo 25 000 židů. V Evropě v té době vznikla z podnětu židovského novináře Theodora Herzla⁵ Pokračovala druhá alija, přesun

⁵ Herzl měl zcela konkrétní představa vzniku nového státu, kterou podrobně popsal v knize Židovský stát. Byla to reakce na tzv. Dreyfusův proces, kdy byl Herzl šokován mírou antisemitismu ve Francii. Jako cestu z tohoto zla viděl možnost života v „normální“ židovské zemi s židovskou vládou. V předmluvě uvedl: „*Myšlenka, které se v tomto spise věnuji, je prastará. Je o vytvoření židovského státu. Světem se rozléhá křik namířený proti Židům, který tuto dřímající myšlenku probouzí.*“ (Herzl, 2009, 40) Založil hnutí, jehož cílem bylo přesídlení židů ze všech zemí diaspory do Palestiny v masovém měřítku. Založil Světovou sionistickou organizaci (sionismus vznikl o 4 roky dříve) a v roce 1897 předsedal prvnímu sionistickému kongresu v Basileji. Kongres sblížil i jiné existující hnutí, zúčastnilo se jej 200 delegátů ze 24 zemí světa včetně Spojených států amerických. Cílem bylo vytvoření země, která by byla jejich židovskou vlastí a za takovou by byla uznána i světovými velmocemi.

Herzl kvůli naplnění svých cílů jednal s německým císařem, tureckým sultánem či dokonce s ruským carem Získal podporu jen zčásti. Německý císař Vilém II se však od něj později odvrátil na základě názorů H. S. Chamberlaina, který vydal knihu oslavující nordickou rasu. Tato a podobné knihy opět posílily antisemitistické názory nejen v Německu, ale i řadě dalších evropských zemí. Židům bylo odpíráno dokonce i vzdělávání. Spolupráci se povedlo nalézt mezi všemi velmocemi jen v Británii. Ti navrhli namísto Palestiny použít území Ugandy, která byla jejich kolonií. Židé by zde mohli emigrovat a spravovat toto území se svým židovským guvernérem. Bylo zde místo až pro milion židovských emigrantů.

Po hlasování pro ugandský projekt, kdy pro bylo 300 delegátů a proti 175, došlo k rozštěpení sionistického hnutí. Herzl tedy dále hledal formu územního privilegia pro Palestinu. Jednal v roce 1904 v Římě s papežem, který podmiňoval podporu obrácením Židů na křesťanskou víru. V témže roce však Herzl náhle zemřel v nízkém věku 44 let pro přemíru kontraverzní dřiny a nekonečné cestování. Zůstalo však po něm mnoho úspěšných projektů např. Židovský národní fond, který sháněl prostředky pro financování vzniku osad, statků a i prvních družstevních farem tzv. kibuců v Palestině. (Gilbert, 2002: 33-45; Chapman, 2003:27)

Židů po moři i po zemi do Palestiny. Celkem žilo v Palestině v roce 1914 již 90 000 židů. (Gilbert, 2002: 33-45; Chapman, 2003:27)

Po vypuknutí první světové války byla vytvořena Židovská legie, která bojovala proti Turkům na straně Anglie a Francie. Přestože židé získali za své činy v britské armádě mnohá ocenění, v roce 2015 se projevil britská podpora Arabů a to v rámci McMahonova slibu (1915-1916), což byla korespondence - série 10 dopisů mezi vysokým britským komisařem v Egyptě Sirem Henry McMahonem a králem Husseinem bin Ali z Mekky. Byl to příslib uznání Arabské nezávislosti po ukončení války za spolupráci v boji proti Turkům. (Gilbert, 2002: 46-48; Terner, 1991: 51)

Kritický byl rok 1917, kdy turecká vojska vyhnala obyvatele jak z Jeruzaléma, tak i z dalších měst. Podporu jim dokázal zajistit agronom Aaron Aaronsohn⁶. Jeho jednání mělo významnou roli při podpisu deklarace o britské podpoře zřízení národní domoviny v Palestině. Tuto deklaraci podepsal po téměř ročních soustavných jednáních dne 2. listopadu 1917 A. J. r, ministr zahraničí Velké Británie. Měla formu dopisu lordu Rotschildovi. Británie tak jako první udělala velkorysé gesto a uznala existenci židovského národa a jeho právo na svou vlastní zemi. Její znění je: „*Vláda Jeho Veličenstva pohlíží příznivě na zřízení národní domoviny židovského lidu v Palestině a vynasnaží se, aby tohoto cíle bylo dosaženo, přičemž se jasně rozumí, že nebude učiněno nic, co by mohlo poškodit občanská a náboženská práva existujících nežidovských společenství v Palestině nebo práva a politické postavení Židů v jakékoliv jiné zemi.*“ (Krupp, 1999: 69)

Po porážce Turků a jejich vyhnání z Palestiny se otevřela cesta k zahájení výstavby národní židovské domoviny. Bylo založeno několik národních institucí a položen základní kámen k vystavení Hebrejské univerzity v Jeruzalémě. V roce 1919 se v Paříži konala mírová konference vítězných mocností. Byl vysloven souhlas s přidělením palestinského mandátu Británii. S přijetím závazku Balfourdovy deklarace tak mělo být usnadněno vytvoření židovské domoviny. (Krupp, 1999: 69)

Třetí přistěhovalecká vlna tzv. třetí alija probíhala v letech 1919 – 1923, kdy do Palestiny přišlo až 35 000 židů. Důvodem byly opět pogromy zejména ve východní Evropě. Rusové vinili židy

⁶ Aaronsohnova rodina také dokázala vytvořit velkou špiónážní síť známou jako Nili, pracující za tureckými liniemi ve prospěch Britů. Po zatčení a smrti jeho sestry poháněn smutkem a odhodláním zbavit Palestinu turecké nadvlády oddal se plně úkolu přesvědčit britskou vládu, aby zajistila židům jejich národní domovinu v Palestině.

ze spolčování s bolševiky. K pogromům docházelo také v Polsku a Maďarsku. Tito emigranti z východu přijeli do Palestiny s představou výstavby židovského socialistického státu. Nově přichozí byli trnem v oku domorodým Arabům, kterých v té době žilo na území Palestiny až 750 000 oproti 90 000 Židů. Na obranu před arabskými nepokoji byla v roce 1921 ustanovena ilegální organizace Hagana (Obrana). Prvním úkolem této organizace byl výcvik členů a zajištění zbraní. Hagana zejména chránila životy a majetek židů v osadách a městech až do vyhlášení Státu Izrael v roce 1948. Střety se stupňovaly a Arabové také poznali, že si těmito projevy násilí mohou vynutit politické výhody. Např. Britové řešili situaci tím, že bylo dočasně pozastaveno přijetí lodí s židovskými přistěhovalci. Arabové si však chtěli vynutit trvalé zastavení přistěhovalství a to násilnostmi i diplomatickými pokusy či jednáním v Británii. Přijímat imigranty však přestávali i ostatní státy jako např. USA. Situace zejména v Polsku a na Ukrajině přiměla k přesídlení v době tzv. čtvrté alije velké množství osob, stoupalo množství kibuců, tak i měst, protože přichozí z této vlny neměli zájem pracovat v zemědělství. Vznikala výrobní družstva i továrny. To však mohlo omezit britskou produkci a jejich trh. Zesilující arabská nespokojenost se změnila na vzpuru a povstání, kdy Arabové vyvraždili velkou část ultraortodoxních židů. Churchillova Bílá kniha z roku 1922 navrhovala vytvoření společného arabsko-židovského státu a obsahovala prohlášení, že „Židé jsou v Palestině právem a nikoli jen z útrpnosti (Gilber, 2002: 52 – 65)

V roce 1933 po příchodu Hitlera k moci a zcela otevřeném vlivu nacismu na smýšlení obyvatel Německa začal tzv. „panický úprk“ židů do zahraničí. Mnoho zemí v této krušné době legální přistěhovalce odmítalo. Svě hranice uzavřela dokonce i Británie. Do Palestiny přicházeli legální i ilegální cestou desetitisíce uprchlíků nyní již i ze západní Evropy. Po vydání Norimberských zákonů v září 1935, které odpírali židům základní občanská práva, se zvýšil tlak na jejich vystěhování z Německa do Palestiny. Díky tomu se počet obyvatel změnil až na 1/3 oproti 2/3 Arabů. Vzpory a povstání Arabů se opět nedařilo příliš potlačovat. Nepokoje v Palestině měla vyšetřit tzv. Peelova vyšetřovací komise (1937), nazvaná dle lorda Peela – předsedy britské Dolní sněmovny, která podnikla rozsáhlou cestu po Palestině. Navrhovala rozdělení území na dva nezávislé státy Arabský – Zajordánsko a židovskou Palestinu. Toto však bylo neproveditelné. Konflikty tedy pokračovaly a při budování nových osad střežili bezpečnost židovských obyvatel mobilní hlídka Hagany. Založili k tomu účelu také zvláštní noční komanda. (Gilbert, 2002: 95-105)

Rok 1938 přinesl připojení značného území Evropy k Německu a pro zde žijící Židy byla v nejhorší formě nastolena aplikace „Norimberských zákonů“ včetně počátku deportací do koncentračních táborů. Po „Křišťálové noci“, strašlivé pogromě, kdy byly zničeny židovské synagogy, rozbity tisíce obchodů a domů ve vlastnictví židů došlo k přehodnocení přístupu k emigraci. Britové zřídili transporty dětí do své země, USA také otevřela hranice, ale stanovila kvóty a byla tak vzorem pro další státy. Pouze Dánsko, Nizozemí a Dominikánská republika odsouhlasily přijímání židovských utečenců bez omezení. Hagana se v tomto roce rozhodla organizovat ilegální imigraci – první loď Poseidon se dostal do Palestiny bez zadržení. Zřídila zvláštní organizace Mosad le Alija Bet (Organizace pro přistěhovalectví B), který vyhledávala lodě, posádky, zajišťovala rychlé ukrytí na pevnině v Palestině. (Gilbert, 2002: 107; Krupp, 1999: 101)

Trvalý odpor arabských obyvatel vedl Británii k vydání tzv. Nové Bílé knihy, která limitovala vstup do Palestiny pro pouze 75 000 uprchlíků ročně po dobu 5 let. Omezovala také nabývání půdy, čímž chtěla zamezit růstu nových osad. Také předala legislativní pravomoc arabské většině. To bylo Židy považováno za nedodržení Balfourovy deklaráce a mandátu. (Chapman, 2003: 28).

1. září 1939 napadením Polska vypukla druhá světová válka, židé v Palestině uposlechly prohlášení vůdce a pozdějšího premiéra Ben Gurion, aby se vydala do bojů společně s Britskými spojenci. „*Budeme bojovat s Brity proti Hitlerovi, jako by Bílá kniha neexistovala; a budeme bojovat proti Bílé knize, jako by nebyla žádná válka*“. Nábor vojáků probíhal v širokém měřítku. Do armády se hlásili nejen muži, ale i ženy. Vznikaly například speciální útvary parašutistů. Ti byli vysazováni na území Německa a vytvářeli tam odbojové organizace a spolupracovali s partyzány. V Palestině také vznikl útvar Palmach – „Úderná síla“, vytvořená z nejlepších jednotek Hagany, která se později stala základem pro utvoření Izraelské obranné síly. 96. Židovská brigáda složená z pěchoty, dělostřelectva a servisních jednotek bojovala po boku všech spojenců. (Chapman, 2003: 28; Gilbert 2002: 113)

Holokaust poznamenal Židy neskutečným způsobem, přinesl obrovské ztráty na životech, kdy lidé umírali v otřesných podmínkách v koncentračních a vyhlazovacích táborech. O život přišlo na 6 milionů Židů. Snaha dostat se i ilegálně do zahraničí přiměla Haganu k vylepšení své organizace, aby mohla lépe pomáhat všem potřebným. Tajně získávala zbraně a založila dokonce i své vlastní malé letectvo. Některé lodě s utečenci byly odhaleny a odmítnuty k přijetí v přístavech v Palestině či Egyptě. Byly odeslány k deportaci do internačních táborů na Kypr či Mauricius.

Mnohé lodě však byly velmi zchátralé a také přeplněné a cestou docházelo k velkým úbytkům na životech. (Gilbert, 2002: 112-115)

Po druhé světové válce chtěli židé, kteří přežili holocaust, emigrovat pryč z Evropy. Jako ideální místo se většině z nich jevila právě původní oblast starověkého židovského království. Velká Británie měla v Palestině své zájmy a chtěla si zde po druhé světové válce upevnit svůj vliv. Situace tu však byla napjatá. Poměr židovského obyvatelstva se neustále zvětšoval a docházelo ke střetům mezi židovskými osadníky a arabským obyvatelstvem. I přes snahy Velké Británie o omezení přílivu přistěhovalců do Palestiny, začala být situace natolik vážná, že se britská vláda v roce 1947 rozhodla postoupit palestinskou otázku Organizaci spojených národů (OSN). OSN se začala zabývat otázkou, jak problém vyřešit. Po několika návrzích bylo rozhodnuto o založení dvou států, Izraelský stát a Palestinský stát. Židovská část obyvatel na návrh přistoupila, a tak byl vyhlášen 14. května 1948 stát Izrael. Byl vyhlášen podepsáním Prohlášení nezávislosti Izraele v telavivském muzeu Davidem Benem Gurionem, prvním premiérem Izraele. (Čejka, 2005: 67-70; Gilbert, 2002: 151-161)

Skutečnost vzniku samostatného židovského státu pobouřila celý Arabský svět a bezprostředně po vzniku Izraele v roce 1948 se okolní arabské státy dohodly o frontálním útoku. Pět arabských států napadlo Izrael ze všech stran a vypukla první Izraelsko-Arabská válka. I přes obrovskou početní převahu Arabských armád, se Izraelci, již zkušení z druhé světové války, dokázali velmi účinně bránit⁷. (Čejka 2005: 80-81)

První Izraelsko-Arabská válka skončila po roce krátkým příměřím stanoveným na nátlak OSN. Po ukončení lhůty o příměří vypukla válka znovu. Příměří přerušil Izrael, který byl po uplynutí lhůty lépe vojensky připraven než Arabské státy. Další boje vedly k rozšíření Izraele na území, která byla nad rámec původního rozsahu stanoveného OSN. Až v roce 1949 byla postupně podepsána příměří s Egyptem, Libanonem, Jordánskem a Sýrií. Takto skončila válka za nezávislost (Liverani, 2007; Gilbert 2002: 178-253)

Po úplném ukončení válčení v roce 1949 přišla velká migrační vlna. Židovské obyvatelstvo se přesouvalo na nově nabytá území státu Izrael. Židé z Evropy, kteří přežili holocaust, přijížděli

⁷ Jedním z rozhodujících faktorů tohoto konfliktu byl i nákup zbraní a výbavy z Československa, coby tradičního výrobce i vývozce zbraní. Bylo dodáno 39 500 pušek, 5635 lehkých kulometů, 200 těžkých kulometů a na 76 milionů kusů střeliva. K tomu je nutno připočítat další vojenské vybavení a těžkou výzbroj. Nejdůležitější část zbrojních dodávek představovala letadla. – mezi nimi i 30 messerschmidtů, 30 spitfirů a 9 mosquit, která byla schopná doletět až do Izraele bez mezipřistání. (Gilbert, 2002: 205)

do Izraele bez jakéhokoli majetku nebo finančních prostředků. Pro tyto účely vznikaly v Izraeli speciální uprchlické tábory (Ma'abara). Z těchto táborů později vznikali města. Poslední tábory byly zrušeny počátkem 60 let. (Čejka, 2005: 91-100)

Během roku 1951 jednal Izrael s tehdejším západním Německem o válečných reparacích za zvěrstva páchaných Židech. V rámci těchto reparací byla stanovena částka, která představovala vysoké procento příjmového rozpočtu Izraele. Díky finančním reparacím bylo pro židovský stát jednodušší pozvednout ekonomickou situaci, která nebyla jednoduchá kvůli předchozí válce. I v novém státě Izrael nevládl mír, ale probíhalo mnoho konfliktů. Izrael čelil opakovaně teroristickým útokům ze strany sousedních zemí. Nejvíce však z pásma Gazy, kde byly soustředěny egyptské síly, které podnikaly teroristické útoky namířené proti Izraeli. (Zweig, 2001; Sagi, 1980; Gilbert, 2002: 282-286)

Druhá Arabsko-Izraelská válka byla bojem o kontrolu nad strategickým důležitým místem – Suezským průplavem. V roce 1954 byl v Egyptě po svržení krále zvolen do čela země prezident Násir. Ten provedl v roce 1956 znárodnění Suezského průplavu. Šlo o reakci na zamítnutí finanční podpory k výstavbě Asuánské přehrady ze strany USA. Izrael tak měl příležitost napadnout Egypt za účelem skoncování s teroristickými činy. Byla uzavřena tajná dohoda mezi Británií a Francií a dne 29. října 1956 napadli izraelští výsadkáři průsmyk Mitla, vzdálený jen 72 km od průplavu. Využili momentu překvapení a úspěšně do týdne obsadili celý Sinajský poloostrov, a to spolu s Británií a Francií, které podnikly letecký útok. Tento boj však ostře odsoudila USA a negativní stanovisko k němu měl i Sovětský svaz. Proto Izrael souhlasil s odchodem ze Sinaje, ale až po obdržení záruky, že Egypt ukončí útoky na něj a nebude mu bránit v jeho námořní dopravě v Akabském zálivu. (Chapman, 2003: 31; Gilbert, 2002: 319-326)

V následujícím období probíhal růst nejen hospodářský, ale i státního. Mossad, který vznikl v roce 1951 s oficiálním názvem Institut pro výzvědné a zvláštní operace je izraelská rozvědná služba, jejímž úkolem je sběr informací, provádění zvláštních operací mimo území Izraele i spolupráce s jinými zpravodajskými službami. Lze i přirovnat např. k americké CIA. Její velmi zvláštní funkcí bylo a je i zajišťování imigrace Židů do a ochrana židovských komunit. V minulosti také pátral po ukryvaných nacistech a převážel je k soudu do Izraele, aby se zodpovídali ze zločinů

páchaných na Židech v době druhé světové války. Mosad⁸ se zodpovídá přímo premiérovi. (mossad.gov.il)

V roce 1967 se Rada bezpečnosti OSN bez účinku domáhala ukončení střetů na hranicích mezi Izraelem a Egyptem. Prezident Násir uzavřel Akabský záliv pro lodní dopravu a také přemístil svou armádu až k hranicím. Na to Izrael zareagoval tak, že jako první zaútočil většinu egyptského letectva. Započal tak tzv. Šestidenní válku v červnu 1967. Za necelý týden dobyl území Sinajského poloostrova, ale i Golanské výšiny, pásmo Gazy a Západní břeh včetně Jeruzaléma - resp. Jeho Starého města. V listopadu téhož roku vydala Rada bezpečnosti OSN rezoluci 242, která vyzývala Izrael k odchodu z okupovaného území. Izrael se však odmítl rezoluci podrobit a naopak podporoval rozvoj a výstavbu židovských osad na tomto území. Po vítězství v šestidenní válce byl podnícen zájem desetitisíců židů v Sovětském svazu o emigraci do Izraele. To bylo nakonec umožněno až téměř 50 tisícům židů ze zemí za železnou oponou. (Gilbert, 2002: 379- 408; Chapman, 2003: 31 – 32)

V roce říjnu 1973 Egypt opět neúspěšně napadl Izrael, když pronikla na část Sinajského poloostrova. Jednalo se o tzv. „Jom – kipúrovou“ válku. Izraelský protiútok vedl k příměří. Po něm se však podařilo provést diplomatickou schůzku a v roce 1978 uzavřít dohodu, že se Izrael stáhne ze Sinaje, a obě země budou usilovat o normalizaci vzájemných vztahů. Dále se projednalo, že po této dohodě bude navazovat jednání Izraele s Egyptem i o autonomii Palestiny na Západním břehu a pásmu Gazy. V roce 1981 se také vláda Izraele rozhodla, že schválí zákon o anexi Golanských výšin. Mezi Izraelem a Egyptem panoval tzv. „studený mír“ Začalo dokonce docházet k přílivu izraelských turistů do Káhiry a na návštěvu pyramid. Z Egypta v opačném směru však zájem o návštěvu Izraele nebyl, i když i zde se začal rozvíjet turistický ruch. (Gilbert, 2002: 419- 489; Chapman, 2003: 33)

V roce 1987 začala náhodnou smrtí 4 Arabů sražených nákladním autem Izraelců tzv. první intifáda. Šlo o spontánní projev nespokojenosti Palestinců, kteří žili v uprchlických táborech někteří již téměř 20 let. Přes 1000 jich bylo zabito izraelskými bezpečnostními složkami a až 20 000 zraněno. Jednání izraelských vojáků s Palestinci bylo považováno za hrubé a brutální. Rada OSN

⁸ Právě Mosad dokázal dostat k soudu i jednoho z největších strůjčů smrti miliónů židů, Adolfa Eichmanna, když jej v roce 1960 vypátral v Argentině. Proces probíhal čtrnáct týdnů a byl sledován celým Izraelem, neboť byl denně přenášen rozhlasem. Mladí Izraelci, kteří byli k holocaustu skeptičtí a kritičtí, díky popisům očitých svědků pochopili, co se přihodilo. Eichmann byl odsouzen k trestu smrti, prvnímu vykonanému v dějinách novodobého státu. (Gilbert, 2002: 333- 335)

je za to odsoudila, což působilo jako pobídka pro arabské státy, aby zesílili tlak na stažení Izraele z těchto území a na vznik palestinské autonomie. V této době také vznikla palestinská organizace Hamás neboli Hnutí islámského odporu, Jedna její část je vojenská a funguje v utajení. Provádí útoky proti Izraeli. Druhá část je politická, rekrutuje nové členy právě z uvedených uprchlických táborů, poskytuje jim sociální služby, shání peníze na organizaci nejrůznějších aktivit. Hamás od začátku spáchal nespočet útoků jak proti izraelskému civilnímu obyvatelstvu, tak i vojenským cílům. (Gilbert, 2002: 514-518)

V listopadu 1988 došlo k vyhlášení palestinského státu, kdy deklarace uznala existenci státu Izraele, rozdělení na dva státy a zřeknutí se terorismu ve všech podobách. Brzy poté uznalo existenci státu Palestina 55 zemí. (Gilbert, 2002: 512- 514; Chapman, 2003: 34) Válka v Perském zálivu v roce 1990 přinesla hrozbu využití jaderných zbraní ze strany iráckých vojsk pod vedením Saddáma Husajna. Předpokládalo se, že mu nešlo o napadení Kuvajtu kvůli těžbě ropy, ale k prezentaci síly a moci v oblasti a sjednocení Arabů v boji proti Izraeli. Rada OSN vyzvala Irák ke stažení vojsk, ten si však stanovil podmínku, a to stažením izraelských vojsk ze Západního břehu. USA vojensky posílilo oblast a dosáhlo porážky irácké armády a jejího stažení z Kuvajtu. Následovalo jednání o urovnání izraelsko-arabského konfliktu a zahájení mírových procesů. (Chapman, 2003: 34–35)

V roce 1993 byla podepsána tzv. Mírová dohoda z Osla – Deklarace principů prozatímního uspořádání samosprávy, kterou podepsal izraelský premiér Jicchak Rabin a americký prezident Bill Clinton. Mělo dojít k postupnému stahování Izraelců z pásma Gazy a Jericha. Také bylo ustanoveno předání pravomoci Palestincům. Odpor k této dohodě vedl prudkému nárůstu počtu teroristických útoků. V roce 2000 se sešli k jednáním čelní představitelé obou zemí v Camp Davidu. Palestinci odmítli ústupky Izraele. Navíc je popudila návštěva Chrámové hory předsedou strany Likud a jeho prohlášení, že Izraelci se nikdy nevzdají svých nároků na toto místo. Považovali to za extrémní provokaci, protože se jedná o místo, odkud byl spasen Mohamed. Tato událost vyvolala tzv. druhou intifádu. Palestinci protestovali v ulicích, následovali násilnější akce včetně sebevražedných útoků, při kterých přišlo o život mnoho izraelských civilistů. Nejvyšší intenzitu teroristických útoků páchal Hamás v roce 2000–2005, kdy šlo např. Pesachový masakr či bombový útok na diskotéce Delfinárium. Hamás se také podílel na ostřelování Izraele z pásma Gazy různými druhy raket či minometů, často iránské výroby. Izrael útoky tvrdě oplácel akcemi jak proti Hamásu, tak i proti Islámskému džihádu nebo Lidové frontě za osvobození

Palestiny. Smrti Jásira Arafata ustaly v roce 2004 sebevražedné útoky a také izraelské odvetné akce. V únoru 2005 došlo v Egyptě k setkání představitelů Palestiny, Jordánska, Egypta a Izraele, který přislíbil ukončení násilí, propuštění vězňů a stažení z palestinských měst. Summit v Šarmu aš-Šajchu bývá považován za ukončení druhé intifády. (Čejka, 2010: 293; Chapman, 2003: 36)

V roce 2007 zaútočila militantní organizace Hizballáh na severní hranici Izraele. Izraelské obranné síly reagovali protiútokem s dělostřelectvem a také použili letecké nálety. Hizballáh se však odvážil k pozemnímu útoku, protože byli dobře ozbrojeni i důkladně vycvičeni. Tento útok překvapil i samotné Izraelce, neboť byli zvyklí spíše na nevytvčené protivníky při svých bojích s Palestinci. (Niva, 2010) Pozemní invaze izraelských vojáků začala v lednu 2009, kdy postupně likvidovali veškerá místa podezřelá z přechovávání zbraní. Povstalci však zareagovali ostřelováním izraelských území poblíž hranic mezi pásmem Gazy. Tato intenzivní hrozba přiměla izraelské politiky vydat rozkaz o okamžitém klidu zbraní. Hammás taktéž ohlásil klid zbraní. Konečné stažení jednotek izraelské armády z pásma Gazy proběhlo 21. ledna 2009. (Blecher, 2009)

3. Izrael a jeho forma ochrany obyvatelstva a obranné složky

Bezpečnost a pořádek zajišťuje v Izraeli několik složek, mezi které patří jak vojenské oddíly, tak civilní a polovojenské složky. základem je tyto složky rozdělit na vojenské a civilní. Vojenské složky dělíme dále na pozemní jednotky, letectvo a námořní síly. Civilní bezpečnostní složky se dělí na izraelskou policii, pohraniční stráž (Magav), stráž Knessetu⁹ a izraelská vězeňská služba (Šabas). Další složky, jenž zajišťují bezpečnost a pořádek jsou izraelské informační a zpravodajské služby, tyto bezpečnostní složky společně tvoří izraelské zpravodajské společenství. Hlavními členy této skupiny jsou Aman, Mosad a Šin Bet. (Forces, 2010)

V neposlední řadě fungují v Izraeli i pohotovostní záchranné složky. Mezi tyto složky se řadí zdravotní záchranná služba nazvaná červená Davidova hvězda. Izraelské požární složky. Mezi civilní pohotovostní a záchranné složky patří v Izraeli také ZAKA, což je nevládní dobrovolnická organizace zajišťující pomoc zdravotní záchranné službě a dalším složkám během teroristického útoku nebo při přírodní katastrofě. Jako součást těchto složek se považuje i celkem 11 místních

⁹ Jedná se o bezpečnostní složku, jenž má za úkol střežit budovu Knessetu, což je parlamentní budova více viz (Forces, 2010)

záchranných týmů, především v hůře přístupných oblastech jako jsou Golanské výšiny nebo Neghevská poušť. Pokud se by se tato skutečnost dala do kontextu s Českou republikou, nenašlo by se až tolik rozdílů, neboť IZS (integrovaný záchranný systém) funguje v ČR stejně jako jinde ve světě. Na rozdíl od Izraele ČR nedisponuje takovou Vojenskou silou jako Izrael. (Heller, 2008)

3.1. Izraelské obrané síly (IDF)

Izraelské obrané síly vznikají 23. května roku 1948 na příkaz v té době vládnoucího premiéra a ministra obrany Davida Ben Guriona. IDF vznikla díky sloučení tehdejších nevládních vojenských bojových skupin, konkrétně to byly Hagana¹⁰, Igrun¹¹ a Lechi¹² (Heller, 2008) IDF dokázaly ubránit stát ve všech válkách, kterými si Izrael prošel, celkem se od vzniku samostatného státu odehrálo 7 válečných konfliktů a dvě intifády¹³, kterých se IDF účastnilo rovněž. IDF se liší od ostatních světových armád, a to hned v několika aspektech. Prvním z těchto aspektů je povinná vojenská služba, kterou nastupují povinně všichni muži a ženy od 18 let, ještě před odchodem na vysokou školu. Muži nastupují na tři letou službu a ženy pouze na dva roky, některé zdroje uvádějí že na 22 měsíců. Do vojenské služby nemusejí vstupovat pouze těhotné a vdané ženy, nebo ženy které již mají děti. Výjimka se týká i mužů, a to arabské národnosti, a to muslimů i křesťanů, důvodem je dilema, které by tato skupina musela řešit při boji proti jiným Arabům. Avšak muslimští beduíni, kteří žijí v Izraeli a mají izraelské občanství se do armády hojně hlásí dobrovolně. Dle Talova zákona z roku 2002 se mohou všichni ultra-ortodoxní židé (charedim) rozhodnout, zda chtějí podstoupit vojenskou službu. Arabové i ultra-ortodoxní židé si mohou svou neúčast v povinné vojenské službě nahradit jednoletou dvouletou národní službou, například ve zdravotnictví nebo v sociálním a vzdělávacím sektoru. (Čejka, 2003; Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován)

Dalším aspektem odlišnosti IDF jsou velmi úzké vztahy mezi jednotlivými typy armádních sborů, funguje velmi úzká spolupráce mezi leteckými, námořními a pozemními silami, koncept je založen na silné vzdušné podpoře po americkém vzoru, avšak IDF jsou speciálně vycvičeni pro boj

¹⁰ Nejznámější obraná složka židovského obyvatelstva před vznikem státu Izrael. Viz historie Izraele.

¹¹ Ve své době byla tato bojová organizace považována spíše za teroristickou skupinu, jednalo se o sionistické extrémistické bojovníky, viz historie Izraele. (Heller, 2008)

¹² Tato organizace byla nejmenší ze dvou předtím zmíněných, avšak byla také nejradikálnější, viz historie Izraele. (Heller, 2008)

¹³ Intifáda je arabský název, jenž v překladu znamená povstání, obecně se jedná o vlnu násilnosti mezi palestinským a izraelským obyvatelstvem, celkem zatím proběhly dvě intifády a obě trvaly 5-6 let. (Čejka, 2003)

ve specifických podmínkách blízkého východu, neboť jak již z názvu vyplívá, jedná se o izraelskou obranou armádu, která má bojovat především na území svého státu a v blízkém okolí. (Čejka, 2003; Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován)

Aspektem výjimečného fungování izraelské armády je i specifické propojení vědy a výzkumu nových technologií propojených s polostátními podniky pro výrobu nejen obraných prostředků. V Izraeli se nachází hned několik společností zabývajících se vývojem obraných a zbraňových systémů. Jmenovitě se jedná o společnosti Israel Weapon Industries. Israel Aerospace Industries¹⁴ je společnost se zabývající se vývojem obrněných vozidel, útočných hlavíc a raket ale i obranných systémů. Rafael Advanced Defense Systems¹⁵, dříve státní dnes již soukromá společnost s úzkým napojením na IDF spolupracující z více státy světa. Menší, avšak stejně významné společnosti zabývají se vývojem a výrobou zbraní jsou Soltam¹⁶, Elisra group¹⁷ a Plasan (*obrněná vozidla, protibalistické systémy*).¹⁸ Všechny výše uvedené společnosti se těší ve světě velké popularitě a uznání. O jejich produkty je velký zájem, důvodem může být neustálá praktická ukázka vzhledem k divoké historii Izraele. (Lifshitz, 2003)

Vysoce účinným aspektem účinnosti IDF jsou speciální jednotky. Izrael používá několik typů speciálních jednotek v souvislosti s typem terénu ve kterém operují nebo typem akcí na které se specializují, nejznámější speciální jednotky IDF jsou například Sajaret Maglan a Sarajet Matkal. I civilní obrané složky používají speciální jednotky, tomuto tématu se bude práce věnovat v následující podkapitole. (ynetnews.com, 2015)

3.2. Civilní bezpečnostní složky Izraele

Do této skupiny řadíme policii, pohraniční stráž, zdravotní záchranou službu, požární jednotky a dobrovolnické pomocné organizace jako je například již zmíněná ZAKA. Policie má stejně jako jinde na světě za úkol řešit otázku vnitřní bezpečnosti, izraelská policie na rozdíl od

¹⁴ Tato společnost se zabývá výrobou střelných zbraní, především ruční střelné zbraně a samopaly. Mezi nejznámější produkty této firmy patří ruční pistole Desert eagle, lehký ruční samopal UZI, samopal GALIL nebo lehký kulomet Negev, společnost je polostátní a vyrábí produkty především pro izraelský trh, malá část výrobku putuje i do světa kde se tyto zbraně těší velké popularitě pro jejich efektivnost, více viz (Lifshitz, 2003).

¹⁵ Vele známí produkt je například protiraketový systém Iron Dome, nebo ve spolupráci s USA vyvinutá střela Python. (Lifshitz, 2003)

¹⁶ Soltam se zabývá výrobou dělostřeleckých systému a obrněných přepravných souprav, artilerie. (Lifshitz, 2003)

¹⁷ Elisra group se zabývá high-tec technologiemi a obrannými systémy. (Lifshitz, 2003)

¹⁸ Plasan vytváří obrněná vozidla, protibalistické systémy. (Lifshitz, 2003, Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován)

například evropských států operuje také velmi aktivně v pohraničních oblastech. Úkolem policie je řešit kriminalitu a přestupky, ale i teroristické útoky. Z toho důvodu nosí všichni policisté osobní střelné zbraně, většina příslušníků u sebe nosí pistoli i po skončení služby. Důvodem je skutečnost, že každý policista musí být schopen zasáhnout v případě nebezpečí nebo teroristického útoku i mimo službu. Vzhledem k vysokému riziku teroristických útoků v Izraeli jsou policisté ve služebních vozech nuceni vozit dlouhé střelné zbraně, většinou se jedná o poloautomatické pušky. Speciální vybavení používá pohraniční stráž, jejíž členové jsou vybaveni automatickými puškami typu M4. Pohraniční stráž absolvuje tvrdší výcvik vzhledem k podmínkám, ve kterých jsou tito příslušníci policie odkázáni pracovat. Všechny složky policie včetně speciálních jednotek policie pracují v úzké spolupráci s IDF. Speciální proti teroristická policejní jednotka se jmenuje YMAM. Policie funguje v úzké spolupráci jak s IDF tak i se Zdravotní záchrannou službou Izraele. (police.gov.il; web.archive.org a; web.archive.org b)

Funkci obstarává Červený Davidův štít, ale častěji je užíván překlad Červená Davidova hvězda (*Magen David Adom*). Červená Davidova hvězda (ČDH) zajišťuje kromě zdravotní záchranné služby i školení pro budoucí záchranáře, paramediky, lékaře a také pro Laickou veřejnost. ČDH provozuje i národní transfúzní službu. ČDH stojí na podobných principech jako Červený kříž, ačkoli z počátku měla organizace Červeného kříže problém s názvem a symbolem ČDH¹⁹. Protože ČDH není státní organizací, je dotována ze soukromých zdrojů. Stát platí pouze v případě mimořádných událostí. Pokud si občan zavolá sanitku platí přímo na místě a následně si nechává proplatit od své zdravotní pojišťovny. ČDH je příspěvková organizace, například vybavení jako jsou sanitky je sponzorováno jinými jedinci nebo organizacemi z celého světa²⁰. V sanitním voze běžně cestuje kromě řidiče ještě paramedik a záchranář, popřípadě zdravotní sestra. Vzhledem k dennímu počtu nasazených vozidel je pouze asi ve třetině z nich nasazen i lékař. ČDH provozuje několik typů sanitních vozů, kromě standartních sanitek provozují také menší výjezdová vozidla jejichž posádku tvoří pouze dva záchranáři. Pro případ hromadných neštěstí disponují také speciálními vozidly pro tyto události. Vzhledem k napjaté blízkovýchodní situaci vlastní ČDH i několik obrněných sanitních vozů²¹. Pro ČDH je specifické dostat se co nejrychleji

¹⁹ Mezinárodní Červený kříž považoval Davidovu hvězdu za provokativní a nechtěl tento symbol uznat jako zbylé dva oficiální symboly (červený kříž a rudý půl měsíc), po letech se ČK usnesli na kompromisu a schválili tak třetí oficiální tvar (červený krystal) tento symbol používá ČDH na svých zahraničních misích. (Frank 2008)

²⁰ Jméno každého, kdo přispěje na koupi sanitního vozu je napsáno na autě s poděkováním. (Frank 2008)

²¹ Obrněné sanitní vozy zasahují v nebezpečných oblastech, přijíždějí na místo konfliktu ještě před zabezpečením místa, jejich úkolem je naložit zraněné a co nejrychleji odjet. (Frank 2008)

na místo zajistit raněného a naložit jej, k hromadným mimořádným událostem vyjíždějí lékaři jen minimálně. ČDH počítá s tím, že na místo velkých havárií se dostaví i dobrovolnické složky, dále také většina občanů díky povinné vojenské službě zvládá základní praktické dovednosti pro zajištění zraněných. Záchranáři přijíždějí na konfliktní místa vybaveni neprůstřelnými vestami, důvodem jsou poměrně časté sekundární exploze. Leteckou záchranou službu zajišťovala dlouhou dobu armáda, avšak vzhledem k prioritnímu využití vojenských helikoptér se nakoupili německé modely starších záchranných helikoptér, které obsluhuje soukromá firma²². (Frank 2008; police.gov.il; web.archive.org a; web.archive.org b)

3.3. Hasičská záchrana služba

V Izraeli fungují hasiči podobně jako policie, jedná se o profesionální placené jednotky. S moderní technikou a vybavením. Kromě standartních požárů řeší i úklid a vyproštění zavalených lidí z následků zemětřesení nebo teroristického útoku, v oblasti blízkého východu jsou specifické také rozsáhlé lesní požáry. (izraelské hasičské zbrojnice jsou vybaveny mechanickými dílnami, proto si většinu oprav řeší hasiči sami. (ynetnews.com, 2013)

3.4. ZAKA

Zdravotní záchranné službě i hasičské záchranné službě, jsou kromě přítomných občanů vycvičených v armádě nebo proškolených zdravotními kurzy, nápomocni i dobrovolnické sbory zvané ZAKA. Tyto jednotky se podílejí na odklizení sutí a těl v místech mimořádné události. Zabývají se i vyprošťováním lidí uvězněných v sutích rozbitých budov. Pomáhají i při hledání pohřešovaných lidí nebo při identifikaci mrtvých během teroristického útoku. (Ziri 2016; JTA Staff, 2010),

3.5. Zpravodajské společenství

Aman je jedním ze členů zpravodajského společenství, tato organizace přímo podléhá pod IDF, proto se nejedná o civilní bezpečnostní složka, avšak pro pořádek byla umístěna do této kapitoly, neboť funguje úzké spolupráci s Mosadem. Aman spadá pod generální štáb IDF a přímo

²² Funguje to podobně jako v ČR, soukromá firma vlastní leteckou záchranou službu, výjezdy jsou hrazeny státem a pojišťovnou, dle charakteru události. (Franěk, 2008)

se zpovídá ministru obrany. Pro Aman pracuje řada tajných agentů, pravomoce této organizace jsou rozšířeny po celém světě. Dříve fingovala jako lovec nacistů nebo uprchlých teroristů (například černé září, zabili dva účastníky této akce). Ve 21. století se organizace zabývá výhradně mařením teroristických útoků ještě před vznikem teroristického útoku. Podílí se i na mediálním ovlivňování veřejnosti. Jedním z úspěšně splněných misí bylo i zmatení arabských států během operace Kadeš roku 1956, tato skutečnost napovídá, že Aman zajišťuje i vojenskou informační a zpravodajskou činnost, špionáže a záškodnické akce na území nepřítele. Aman má za sebou jak řadu úspěšných misí jako například: likvidace členů černého září, ovlivnění arabských vojenských vůdců. Likvidace buněk teroristů v Libanonu nebo velmi známá operace Entebbe, kdy izraelské komando zachránilo všechny cestující letu Air France, které bylo uneseno palestinskými teroristy a všichni byli vězněni v Ugandě na letišti. Akce byla provedena s minimální ztrátou na životech izraelců. (Kutěj, 2014; Herzog, 2008; Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován)

Mosad je nejznámější, nejobávanější a nejkontroverznější zpravodajská služba Izraele. Celý Mosad se zodpovídá přímo premiéru Izraele, nepodléhá pod IDF, ačkoli mezi IDF a Mosadem funguje velmi úzká spolupráce. Mosad spolupracuje i se všemi ostatními službami Zpravodajského spolčenství. Hlavním cílem Mosadu fungování všech aktivit Izraele mimo území státu. Hlavními úkoly Mosadu je střežit zájmy a osoby vně státu Izrael. Zájmem Mosadu je i udržovat styky se spřátelenými organizacemi napříč světem. (například vztahy s MI5 nebo CIA) Jedním z původních úkolů Mosadu bylo a do dnešní doby i je organizování takzvaných „alijí“ jedná se o transportování židovského obyvatelstva z ohrožených zemí (například Írán, Irák, Afganistán, Etiopie, Evropa před 2. světovou válkou, během války i po válce). Avšak hlavním cílem je eliminace teroristů nejlépe ještě před teroristickým útokem, Mosad se zabývá i eliminací předních teroristických vůdců. V Minulosti se organizace zabývala únosy a následným postavením před soud nacistických důstojníků (nejznámější je zadržení A. Eichmanna), pořádali také vražedné mise za úkolem odstranit teroristy, kteří nějakým způsobem ohrozili nebo poškodili Izrael nebo židovské obyvatelstvo. Pro odstranění těchto osob se užívaly nejrůznější způsoby, například nálož v autě nebo v jiném veřejném prostředí či dokonce objektu jako třeba koš nebo zastávka autobusu. Z toho důvodu bývá Mosad v některých státech označován za teroristickou organizaci, tradiční prostředky jako jedy nebo střelné zbraně jsou užívány také, avšak né vždy je dostupnost cíle taková aby mohl být zasažen ze střelné zbraně, dalším důvodem je i fakt, že Mosad se ke svým kouskům

často nepřiznává. Uvnitř cizího státu operuje v kooperaci s tamní tajnou službou, ale není to pravidlem, v minulosti Izrael řešil mnoho problémů, kdy na území cizího státu neohlášeně eliminoval cíl a agenti byli chyceni tamní policií. Příkladem může být pokus o odstranění vůdce Fatahu v norském městečku Lilehammer, kdy byl nedopařením Mosadu zavražděn nevinný maročan. Uvězněno bylo tehdy 6 příslušníků Mosadu. Mosad je znám rychlým a smrtícím zásahem kdekoli na světě a následným okamžitým zmizením všech agentů i jejich totožností. Většina tajných misí začíná měsíce dlouhým budováním totožnosti, agenti si budují tajnou identitu za účele dostat se nenápadně co nejdříve k cíli. (Zionism-israel; globalsecurity.org; Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován)

Šabak (Šin Bet) je zpravodajská a informační služba pro vnitřní záležitosti státu Izrael. Během historického vývoje této tajné služby se měnilo zaměření a celkové fungování. Z počátku se jednalo o přísně tajnou organizaci, jejíž existence byla potvrzena až v roce 1957. Z počátku se Šabak zabýval monitorováním prokomunistické propagandy a komunistických hnutí, monitorování a případné eliminování možných arabských, palestinských útoků, ale i monitorování a případná eliminace extrémistických židovských hnutí. *(během prvních let fungování nově vzniklého státu Izrael, se vláda potýkala s celou řadou problémů a hrozeb od válek a teroristických útoků až po vnitřní problémy, špionážní akce sovětského svazu, prokomunistická propaganda, ale i teroristické akce sionistických extrémistů, kteří napadali, jak arabské, tak židovské obyvatelstvo včetně vysoce postavených osob. Ochrana vnitřních cílů, tedy i osob je jedním z hlavních úkolů Šabaku).* V současnosti se organizace zabývá především mařením teroristických útoků uvnitř státu. Během intifád dokázala organizace odhalit spoustu sebevražděných útočníků. Podobně jako Mosad eliminují teroristické vůdce a specialisty v oblasti terorizmu (*experty na výbušniny*), zodpovídá za bezpečnost Izraelských politických představitelů a vládních budov (*včetně velvyslanectví*) a infrastruktury, zájmem Šabaku je i odhalování agentů z cizích států na území Izraele a v neposlední řadě i prověřování rekrutů do zpravodajských služeb. Avšak podobně jako ostatní organizace zpravodajského společenství i Šabak má za sebou několik ne příliš úspěšných misí a kontroverzních postupů. *(Šabak je často kritizován za velmi tvrdé, až nepřiměřené výsledky zajatců. Další výtkou pro Šabak byla dlouhodobá neschopnost eliminovat sionistické extrémistické skupiny, které operovaly v Izraeli).* (Zionism-israel; Israel's Shin Bet agency)

Výuka a prevence v rámci ochrany obyvatelstva probíhá již od raného věku v prvních vzdělávacích zařízeních pro děti, tedy ve školkách. Izraelské děti se učí jak reagovat při nenadálých

událostech (například při teroristických útocích: bombový útok, raketový útok, ozbrojené přepadení ale i při zemětřesení nebo jiných přírodních katastrofách). I přímo na školách je vyučována obdoba branné výchovy, kde se děti učí kromě chování a postupů jednání při krizové události i základy sebeobrany a trénují fyzickou zdatnost. Během dalšího vzdělávání se děti a mládež postupně připravují na vstup do základní vojenské služby. Na rozdíl od České Republiky nebo jiných evropských států, se Izraelská mládež na vojenskou základní službu těší, berou tuto povinnost jako nutnou službu vlasti a jsou na tuto životní etapu náležitě hrdí. Existují dokonce přípravné kurzy pro chlapce i dívky, které se absolvují po západu slunce. Účelem těchto kurzů je připravit se na fyzicky náročný výcvik. Dalším důvodem je příprava mladých rekrutů pro přijímací řízení do speciálních jednotek, což je pro většinu mladých chlapců největší čest. *(zajímavostí je, že vzhledem k vysoké prestiži základní vojenské služby a celkové služby v armádě, existuje program pro zapojení lidí se specifickými potřebami do armádních složek, tyto lidé zde vykonávají jednodušší většinou mechanické úkoly, patří jim stejná prestiž a uznání jako ostatním rekrutům)*. Dalším aspektem úspěšnosti ochrany obyvatel v Izraeli je fakt, že Izrael celkově přistupuje k razantnějším opatřením mnohem ochotněji než státy EU, ta mohou být v prvním kroku nepopulární, dlouhodobě jsou však přínosná. Ochranná zeď²³ je sice mezinárodně neuznávaná a spouště státům je trnem v oku, neboť o zdi smýšlejí jako o útoku na lidská práva. Na druhou stranu neleze zdi vytknout, že po jejím postavení byl snížen počet teroristických útoků na Izraelce v daných oblastech na minimum. Stavba zdi byla odsouzena mezinárodním soudním dvorem v Haagu, kontroverzní projekt je kritizován jako násilné zabránění palestinské pudy a útok proti jejich svobodě a sebeurčení. K tomuto tématu lze dodat fakt, že světové velmoci, které určují chod světa, začali zastávat podobná kontroverzní řešení, příkladem může být USA a stavba zdi na hranici s Mexikem. (btselem.org.; Dukel, 2017; globalsecurity.org)

Markantní je také způsob každodenního výkonu služby bezpečnostních složek. Na rozdíl od Západu není spoléháno jen na technické prostředky (rámy, rentgeny apod.), ale pracovníci jsou školeni v tom, jak se podezřelí chovají, jak reagují na standardní otázky, jaká je jejich mimika apod. V tomto ohledu pracuje velmi pragmaticky i vláda Např. když začala „nožová intifáda“²⁴, tak vláda vyzvala obyvatele, aby chodili ozbrojeni, pokud mají zbrojní pas. Přitom pravidla pro nošení zbraní

²³ West-Bank barrier, jedná se o kontroverzní projekt, jenž zatím nebyl dostavěn. Jedná se především o síť plotů a část velkých betonových zdí mezi Izraelem a Západním břehem Jordánu. (btselem.org.)

²⁴ nejednalo se o intifádu jako takovou, neboť nenarostla do takových rozměrů jakodv předchozí intifády, dominantní zbraní útočníků byly chladné zbraně, proto název Nožová. (Natoaktual, 2015)

jsou tam podobná, jako u nás, možná i přísnější, proto i přes fakt, že řada lidí má zbrojní průkaz jen pro sportovní střelbu, loveckou nebo ke sběratelským účelům. To jim ale nedovoluje chodit na veřejnosti ozbrojen. Tedy právo „nutné obrany“ je jim k ničemu, když zbraň u sebe mít nemůže ve chvíli útoku. Tím, že vláda dala „generální pardon“, umožnila řadě občanů, aby na útoky nožem reagovala na místě. Výsledkem je konec „nožové intifády“ pro velký počet obětí útočníků a mizivý efekt při pokusech o ublížení Izraelcům. (Natoaktual, 2015)

Izrael je jedna z IT světových velmocí, moderní terorismus je veden i přes kybernetické hrozby, příkladem může být šíření falešných nebo klamných zpráv, které mohou mít za následek diplomatické rozepře, vzpoury obyvatelstva nebo dokonce mohou vyprovokovat samotné teroristické útoky. V tomto ohledu pracují specialisté izraelských ochranných služeb velmi efektivně, vyvracejí takzvané Hoaxy (*falešné poplašné zprávy*) samozřejmě existuje i řada projektů, které mají za úkol představit světu Izrael jako krásnou a bezpečnou zemi, aby přilákaly turisty, nebo celkově přesvědčili světové mínění o něm. Podobné projekty mají i palestinské organizace, které se naopak zmiňují o tom, jaká je okupace izraelskou armádou, kolik lidí a dětí je bez domova atd. Zálžitosti kolem kybernetických hrozeb a kybernetické ochrany je natolik rozsáhlé a komplikované, že by si zasloužilo vlastní práci, proto se o něm práce pouze zmiňuje. K těmto faktům je nutno ještě jednou připomenout práci zpravodajských služeb, které jsou schopny sledovat teroristu už při výcviku v jiném státě a následně jej eliminovat přitom, kdy začne svoji činnost na území Izraele (například zakládáním teroristické buňky, nebo plánováním útoku). (Drmola; Wilson, 2003)

Poslední aspekt ochrany obyvatelstva je globálního vojenského charakteru, jedná se o postavení Izraele ve světě, neboť se pravděpodobně jedná o jadernou velmoc. Izrael tento fakt nikdy nepotvrdil, avšak najevo vyšla spousta faktů napovídající o výzkumném středisku v Negevské poušti. Tento fakt lze vnímat podobně, jako vnímáme Severní Koreu. Oba státy jsou malé a mohou se cítit utlačovány okolními zeměmi nebo celosvětovým názorem. Proto v rámci jejich preventivní ochrany vlastní jaderné zbraně, tato skutečnost má především psychologický účinek. Práce se o tomto tématu pouze zmiňuje, nebude nadále rozebíráno, avšak beru za nutné se o tomto zmínit. (Cohen, 1999; Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován)

4. Francie a její stručná historie

Francie, je západoevropský stát, jedna z nejvyspělejších a nejbohatších zemí světa. Francie je zakládajícím členem Evropské Unie, členství má také v G8, OSN, NATO a je také stálým členem Rady bezpečnosti OSN. Jedná se o parlamentní republiku, počet obyvatel je okolo 66 milionů. Francie vyznává demokratické ideály, a je evropským průkopníkem humanismu. Na území Francie žije vysoké procento arabské populace a dalších emigrantů především ze severní Afriky, důvodem je koloniální historie Francie. (Sowerwine, 2001; Duby, 2003)

Země se nachází na území západní Evropy, díky tomu je utváření francouzského národu poněkud specifické, neboť zde proběhla celá řada migračních vln, které mají za výsledek utvoření velkého a silného státu s obrovským podílem na světové kultuře a celkovém rozvoji. První zmínky o osídlení Francie pocházejí z dob někdy před 1,8 milionu let, neboť archeologové našli pozůstatky lidských tábořišť s ostatky a nástroji. V nadcházejících dobách se struktura obyvatelstva poměrně měnila, nejvýznamnějším etnikem starověku se stali Galové, což je francouzská větev Keltů, ti zde pobývali po řadu let, vedli boje s Římskou říší, avšak nakonec byli poraženi a celé území ovládli Římané. Postupem let došlo ke splynutí s Římany, proto od přelomu letopočtu již nehovoříme o Galech ale o Galo-románech. V období stěhování národů začínají pronikat ze severovýchodu germánské kmeny. Kmen Franků postupně obsadil téměř celé území Francie a dal vzniknout názvu tohoto územního celku. Francká říše se rozprostírala na území dnešní Francie a po několik století, její hranice zasahovaly až daleko na východ k dnešnímu území Česka. Po smrti panovníka Chlodovíka z rodu Merovejců byla celá říše rozdělena na tři části jeho synům, ti však bojovali mezi sebou, rod Merovejců byl natolik oslabený, že v posledních letech už byli panovníci tak slabí, že se moci chopily majordomové. Nejznámějšími panovníky této doby byl například Karel Martel²⁵, jenž roku 732n.l. v bitvě u Poitiers porazil arabskou armádu, která se snažila dostat do Evropy přes Pyrenejský poloostrov. Syn Karla Martela zvaný Pipin Krátký se díky úspěchům svého otce a s požehnáním papeže mohl korunovat skutečným Franským králem, Pipinův syn Karel Veliký byl asi nejznámějším panovníkem franské říše, za jeho vlády dosáhla země největšího územního rozmachu. Po jeho smrti se vlády ujal jeho syn, ten i přes všechny reformy nemohl udržet tak velké

²⁵ Charles Martel Group byla krajně pravicová teroristická skupina z Francie, zaměřená proti Arabům, především Alžířanům v 70-80 letech dvacátého století. (Duby, 2003)

území pod jednou vládou, proto došlo k rozdělení na Východofranskou říši, Lotharingii a Západofranskou říši. (Sowerwine, 2001; Duby, 2003; Ferro, Lenderová, 2006)

Právě ze Západofranské říše vznikla středověká Francie. Po smrti Karlova syna se na trůn dostává řada slabých panovníků, kteří mají za následek úpadek královské moci a zvětšení moc tehdejší šlechty, postupně se královská moc zmenší pouze na území Paříže, zbytku venkovu vládnou stále mocnější rody Bourbonů a Robertovců, známí je panovník Hugo Kapet jenž založil rod Kapetovců²⁶. Nejznámějším středověkým panovníkem byl Filip Sličný, byl to silný a tvrdý král, který vedl spoustu bojů o území s Anglií, avšak pro tyto boje potřeboval peníze proto si půjčoval od italských bankéřů, židů nebo templářského řádu, vzhledem k jeho finanční situaci neměl potom prostředky na splácení svých dluhů, proto Itálie vyhostil, na židy rozpoutal pogromy a templářský řád nechal rozpustit a členy řádu povraždit. Měl také neshody s hlavou církve a založil generální stavy²⁷ a po jeho smrti nastoupil na trůn jeho syn po jehož smrti končí i přímá linie Kapetovců. Následně nastávají boje o Francouzský trůn, které přerůstají až ve stoletou válku. Po stoleté válce nastává zlatý věk Francie, renesanční období je spojeno s rozmachem kultury, Francie diktuje módní trendy celému světu. Nastává počátek koloniálního období, vládnoucím panovníkem je Ludvík XIV. Velikého (1638–1715), avšak luxusním způsobem života, stavbou zámku ve Versailles a válka o Španělské dědictví vedly k až téměř k bankrotu jedné z nejmocnějších a nejbohatších zemí té doby, což Francie bezpochyby byla. Po těchto skutečnostech dochází k hladomoru u obyčejných lidí, ti se vzbouří a nastává Velká Francouzská revoluce, z níž vítězně vychází známá postava Napoleona Bonaparte, který se chopí moci a prohlásí císařem. Avšak ještě předtím je období první republiky a zavládne Jakobínská diktatura a teror, odtud vznik slova terorismus, agresivní prosazování svých ideologií, většinou právě proti vládě, v tomto případě za pomoci teroru zastrášovali přívržence monarchie. (Sowerwine, 2001; Duby, 2003; Ferro, Lenderová, 2006)

Politiku teroru ve Francii vytvořil takzvaný výbor pro veřejné blaho vedený Maximilienem Robespierem. V této době byla Francie pod útokem Prusů, kteří vyhrožovali, že pokud ublíží Ludvíku XVI tak bude Paříž srovnána se zemí, rozvášněný dav si nebral servítky a vyvraždil téměř celý palác (*Tuilerijský palác*), Ludvík nakonec gilotině neutekl a byl popraven. Jak už to v dějinách

²⁶ Vzdálená větev Kapetovců jsou Bourboni panovníci z rodu Kapetovců vládnou až do roku 1848 s několika přestávkami například Napoleon a jeho revoluce. (Duby, 2003)

²⁷ Jednalo se o sněm zástupců měst a šlechticů a významných členů církve, tento sněm hrál v historii Francie významnou roli. (Duby, 2003)

bývá, vláda teroru se samozřejmě spouště lidem nelíbila neboť pod gilotinou končil téměř každý kdo se znelíbil, nakonec skončil pod gilotinou i sám Robespier a s jeho smrtí skončil i Jakobínský klub. K moci se dostali demokratičtí politici. Bylo ustanoveno Direktorium, které však vzhledem k žalostné situaci ve Francii nemohlo vydržet, proto samotní demokratičtí politici, jenž cítili jak jim slábnou moc, naplánovali společně s Bonapartem převrat, z něhož následně vznikl Konzulát v čele s prvním konzulem jménem Napoleonem Bonapartem. Toto období zvané jako první Císařství trvalo s přestávkou Napoleona na Elbě od roku 1804 do roku 1815. Během této doby se vyvíjela Francie opět na vrchol mezi nejmocnější státy Evropy, Napoleon byl velmi zkušený a schopný vojevůdce a francouzská armáda byla obávaná. Díky těmto skutečnostem byla dobyta velká část Evropy²⁸. Od roku 1812, kdy Napoleon neúspěšně vpadl do Ruska, a Francouzi prohráli v Gerilové válce ve Španělsku postupně končila Napoleonova éra. Napoleon byl uvězněn na ostrově Svatá Helena, kde zemřel. (*nejspíš na otravu Arzenem*). Po smrti Napoleona se trůnu ujali dříve revolucí sesazení Bourboni, kteří však byli oficiálně sesazeni v revolučním roce 1848. Od roku 1851 bylo znovu ustanoveno Francouzské císařství v čele s císařem Charles Louis Napoleon Bonaparte. (*Nejprve byl zvolen prvním Francouzským prezidentem, avšak později se prohlásil za císaře*) Z těchto bouřlivých období se přesuneme rovnou do období Třetí republiky, jedná se o roky 1870-1940. Třetí republika přežila první světovou válku, Dreyfusovu aféru (vykonstruovaný proces s židovským důstojníkem Francouzské armády) i skandál kolem panamského průplavu (Korupční odhalení kolem výstavby průplavu). Třetí republiku ukončila až porážka během druhé světové války nacistickým Německem. (*Během nacistické okupace vznikaly všechny tajné a kontrašpionážní francouzské služby viz. Níže ve zpravodajských službách Francie*) Po druhé světové válce nastává Čtvrtá republika, která je ukončena až neúspěšnou válkou o Alžírsko. Po této události nastává Pátá republika, tedy Francie, taková, jakou ji známe dnes. (Sowerwine, 2001; Duby, 2003; Ferro, Lenderová, 2006)

5. Francie a terorismus

Z hlediska ochrany obyvatelstva a armády se jedná o jednu z jaderných velmocí, která je mezinárodně uznávána²⁹. Francie má také jedno z nejvyšších procent z HDP odložených na obranu

²⁸ Dobyté území bylo pod nadvládou Francie, na dobytá území si do vedení zemí Napoleon dosazoval své rodinné příslušníky. (Duby, 2003)

²⁹ Vlastní jaderné i termojaderné hlavice a vše je přiznáno před mezinárodním tribunálem, tedy na rozdíl od Izraele který zatím nevydal žádné oficiální prohlášení o držení jaderných hlavic. (G.cz)

kolem 1,8% a prezident Macron chce tyto procenta ještě navyšovat, Francie počítá s částkou kolem 869 miliard korun ročně³⁰. Tato částka vynaložená na armádu je jedna z nejvyšších na světě. Ve Francii byla zrušena základní vojenská služba. Francie jako jediný stát oficiálně disponuje žoldněřskou armádou zvanou Francouzská cizinecká legie³¹. (G.cz)

5.1. Složení francouzské obrané síly

Armáda se skládá z pozemního vojska, námořních sil a letectva. Pozemní armáda má několik složek, pozemní vojsko, což je běžná pěchota francouzské armády, další složkou je horská pěchota, zde se jedná o speciální horské jednotky, původně ochrana alpských hřebenů, tyto jednotky jsou nasazovány i na misích například v za druhé světové války a v moderních dějinách bojují s terorismem na blízkém východě a v Afghánistánu. Francie disponuje i početnými obrněnými jednotkami³². Francie disponuje již zmíněnými cizineckými legiemi a také výsadkovými jednotkami, jedná se o speciální jednotky. Do kategorie pozemních sil řadíme i námořní pěchotu³³ a ženijní jednotky mezi které patří i elitní pařížský požární sbor. (armadinoviny.cz, 2018; specwar.info; Police nationale)

Námořní síly Francie se skládají z námořního letectva, pobřežní stráže, ochrany námořních objektů na zemi, ponorková flotila a Commandos marines³⁴. Letectvo dělíme na leteckou obranu Francie, která působí v daných teritoriálních oblastech. A francouzské letectvo. Jak se již práce zmiňuje výše, Francie disponuje jaderným arzenálem. Dalšími složkami obrany a ochrany obyvatelstva jsou četníci a francouzská národní policie, úkolem francouzské národní policie je

³⁰ Ve srovnání s Českou republikou, která chce také navyšovat, avšak momentálně se naše roční výdaje pohybují kolem 1 % přičemž vzhledem k naší ekonomice se jedná o částku 59 miliard korun do budoucna se má toto číslo však navýšit až na 127 miliard korun. (zahranicni.eurozpravy.cz)

³¹ Jedná se o profesionální jednotku francouzské armády, z počátku byla jednotka pouze pro cizince, kteří chtěli do francouzské armády, sloužila hlavně k obraně koloniálních panství. Později se jednotka vyvinula v speciální armádní sílu, která bojovala ve všech světových válkách a momentálně je nasazena na blízkém východě a v Africe. Pokud cizinec odslouží tři roky v legii, může poté zažádat o francouzské občanství. (specwar.info)

³² Francouzská obrněná vozidla jsou poměrně věhlasná ve světě a zaznamenávají solidní export do ciziny, také tanky jsou známe například francouzská obrněná vlajková loď tank Leclerc, který je výsledkem snažení francouzské státní zbrojovky Nexter systems, tato firma momentálně s německou zbrojovkou Krauss-Maffei Wegmann sloučila několik divizí a pracují na společných projektech, zajímavostí je že spolupracují například i s firmou Tatra, která dodává podvozky do některých typů bojových vozidel, známé je i obrněné vozidlo Panhart VBL, vozidlo je vybavenou protitankovou střelou MILAN, jedná se o stíhače tanků, velmi odolné vozidlo s vysokým výkonem.(armadinoviny.cz)

³³ Jedná se o výsadkovou posádku na lodích, většinou slouží v cizině při speciálních akcích, většinou se jednalo o obranu kolonií. (specwar.info)

³⁴ Jedná se o speciální námořní jednotku, tato jednotka má zázemí ve francouzské Marseille, kde úzce kooperuje s požárním praporem. (specwar.info)

vnitřní bezpečnost a pořádek, stejně jako ve Izraeli nebo v České republice. Četnictvo má na starosti venkov a menší města. Z pohledu ochrany obyvatelstva proti nebezpečí terorismu je nejlepší jednotkou Francie protiteroristická jednotka GIGN (*Groupe d'intervention de la Gendarmerie Nationale*), tato jednotka je nasazována proti největším hrozbám, jedná se o elitní komando schopné zasáhnout kde kdekoli na území Francie. Příslušníci jednotky jsou bráni z police nebo z armády, následně prostupují tvrdý výcvik. Podobně pracuje i jednotka RAID (*Recherche, assistance, intervention, dissuasion*). Obě tyto speciální jednotky fungují na celostátní úrovni. Pro regionální zásahy slouží jednotka GIPN. (*Groupes d'intervention de la police nationale*) V boji proti terorismu pomáhá i speciální jednotka, oddělení kriminální policie SDAT. (*La sous-direction anti-terroriste*). (armadinoviny.cz, 2018; specwar. info; Police nationale)

Zdravotní záchranné služby ve Francii obsahují několik složek, pozemní záchranná služba, a letecká záchranná služba. U pozemní záchranné služby existuje několik typů výjezdových jednotek podobně jako je tomu i jinde ve světě, i Francie využívá paramediků a záchranářů jako primární záchranné síly při potřebě volání pomoci. Pro větší havárie nebo neštěstí disponují Francouzi i vozidly pro hromadná neštěstí, zajímavostí je jednotka SMUR (*Service Mobile d'Urgence et Reanimation*), která na rozdíl od Izraelského vzoru využívá doktorů, kteří přímo na místě začínají „léčit“ zraněného a až po důkladném stabilizování jej posílají do příslušné nebo v případě specifické potřeby do specializované nemocnice. (ENSOSP; Nikkanen, Pouges, Jacobs, 1998)

Požární záchranné služby pracují podobně jako u nás, disponují profesionálními vycvičenými hasiči, kteří jsou cvičeny pro všechny možné krizové scénáře včetně teroristických útoků nebo lesních požárů a jiných přírodních nebo továrních katastrof. Požární služby jsou rozděleny do dvou kategorií civilní požární služby a vojenské požární jednotky. (mezi ně patří již zmíněné pařížský požární sbor a marseillský požární sbor) Celkem Francie disponuje asi 250 000 požárníky, nutno však dodat, že jednotky jsou procentuálně rozděleny, pouhých 15 % z této částky jsou profesionální civilní hasiči, 80% jsou dobrovolní hasiči placeni hodinovou sazbou při zásahu a 5% tvoří armádní požární sbory. Hasiči využívají multifunkční hasičská vozidla a leteckou požární službu, používají i námořní službu pro hašení lodí nebo vodních staveb. (Dick 2013; interieur.gouv.fr)

5.2. Zpravodajské a informační služby

Během dvacátého století měla Francie řadu tajných služeb, většina působila hlavně kolem období druhé světové války. Většina z těchto za druhé světové války založených zpravodajských a tajných služeb však bylo postupně zrušeno, většinou z důvodu nejrůznějších kontroverzních počinání, řady neúspěchů při snaze prosadit potřeby Francie a nejrůznějších skandálů. (*Direction générale des Études et Recherches (DGER) byla zrušena, neboť v jejích řadách fungovala spousta kriminálních a kolaborantů, kteří se prostřednictvím organizace podíleli na nejrůznější kriminální činnosti, například obchod s opiem a jinými drogami, obchod s cizími měnami, narušování suverenity spřátelených zemí například Kanady, kdy chtěli a napomáhali politickým aktivitám usilujícím o odtržení Québecu od Kanady*) Momentálně pracují francouzské tajné služby společně se ostatními státy EU, drží se evropského akčního plánu pro boj proti terorizmu, spolupracují s organizacemi jako je Europol nebo Interpol, které se snaží vypořádat s kriminální činností na území Shengenského prostoru. Podobně jako to mají Izraelci tak i Francie využívá sdílení informací mezi všemi složkami bezpečnosti, Francie má výhodnou pozici jako člen EU, neboť zde funguje spolupráce na mezistátní širší bázi, avšak tato spolupráce funguje i Izraeli s ostatními mezinárodními službami včetně české BIS. General Directorate for Internal Security (DGSI) je francouzská tajná služba, hlavními úkoly je kontrašpionáž, protiteroristické aktivity a s tím i spojená kybernetická ochrana. Spolupracuje s ostatními evropskými zpravodajskými službami. (Europol; Interpol; Faligot, Krop, 1998; Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován)

Francie je evropskou zemí s největším počtem založených teroristických buněk, toto prvenství si zajistilo hlavně díky své poloze, koloniím a mezinárodní politice. Ve Francii budovaly své buňky nejrůznější teroristické skupiny, počínaje levicovými a pravicovými extrémisty až po corsické separatisty. V dnešních dnech známe především muslimské separatisty, avšak ve spojení s Izraelem je nutno dodat, že své buňky zde zakládali i palestinské teroristické skupiny jako byl Fatah, Hizballah, Hamás a další. Díky svým koloniím se utvářeli teroristické buňky přímo v místech, kde bydlí dané kolonie situovány anebo v centrální Francii příkladem může být například alžírská islámská buňka, která v devadesátých letech dvacátého století zrealizovala několik útoků, z nichž nejméně jeden měl tragické následky. Ve 21. století se dosud největší hrozbou stal islámský stát, který ne jen že zakládal buňky přímo ve Francii, ale dokonce řada z jeho stoupenců odjela právě z Francie bojovat do arabských států. S touto situací se Francie stále snaží

bojovat, neboť i po porážce je stále spousta přeživších teroristů, kteří jsou na svobodě a snaží se dostat zpět do Francie. (Europol; Interpol; Roger, Pascal, 1998)

Ochrana obyvatelstva funguje ve Francii na vysoké úrovni. Francie disponuje velkou a dobře vyzbrojenou armádou díky štědrému financování, francouzské jednotky jsou schopny zasahovat aktivně i mimo území Francie a podílí se na všech mezinárodních akcích NATO a OSN (jedním z důvodů útoků na francouzské cíle bylo dle zповědi teroristů, nasazení francouzské cizinecké legie v boji proti islámskému státu v Afghánistánu a Sýrii). Francouzská policie a speciální protiteroristické jednotky fungují taktéž na vysoké úrovni, maří vysoké číslo teroristických útoků³⁵. Zdravotní záchranná služba a všechny hasičské sbory fungují na dobré spolupráci a kooperaci, v případě velkých katastrof je vždy na místo povolávána i armáda.

6. Komparace ochrany obyvatelstva Francie a Izraele

Pro komparaci je nutné připomenout, kde se nachází území Francouzského státu a kde se nachází stát Izrael. Zatím co Francie leží v rámci relativně zabezpečeného Shengenského prostoru a všude kolem se nacházejí členské státy, které s Francií tvoří téměř jeden společný celek, tedy Evropskou Unii. Izrael se nachází uprostřed mezi arabskými státy, kterým je trnem v oku již od počátku své existence. Ačkoli má Izrael uzavřenou mírovou smlouvu s Jordánem a s Egyptem, i tak je neustále pod palbou z okolních států jako je Libanon nebo Sýrie, nemluvě o palestinských oblastech, jako je pásma Gazy a Západní břeh Jordánu odkud hrozí nebezpečí každý den. Z těchto faktů lze usoudit, že Izrael je více ohroženým státem než Francie, z pozice umístění státu.

Dalším bodem komparace je moderní historie obou států, vzhledem ke skutečnosti, že poslední velké ohrožení Francie byla druhá světová válka, je zřejmé, že z hlediska moderní historie se Francie jeví jako bezpečná země. Naopak Izrael v podstatě vznikla na konci druhé světové války a od počátku svého vzniku je permanentně ve válečném stavu nebo v mimořádném stavu způsobeném teroristickými útoky. Ačkoli v roce 2017-2018 zažila Francie sérii útoků a byla dlouhou dobu v mimořádném stavu, stále je Izrael častěji pod palbou teroristů, a pokud přepočítáme počet teroristických útoků na počet obyvatel a rozlohu dané země, jsou čísla

³⁵ V posledních pár letech zažívali zaměstnanci informačních služeb a bezpečnostních složek ve Francii nepříjemné chvíle, řadě z nich bylo vyhrožováno právě ze strany teroristů útokem na jejich rodiny a podobně, což samozřejmě zaměstnance velmi zneklidnilo a mělo to vliv na jejich pracovní nasazení, vláda se snaží ochraňovat především soukromí těchto lidí. (informace poskytnuty od pracovníka BIS, nepřeje si být jmenován).

jednoznačná. Izrael je častějším cílem teroristických útoků³⁶. (Komparace bezpečnostních složek. Co se armády týče je Francouzská armáda jednou z nejdražších na světě, Francouzští vojáci jsou nasazováni na misích po celém světě. Oproti tomu Izraelská armáda má již v názvu uvedeno, že se jedná o obranou armádu, tedy pouze obrana a případné preventivní či odvetné akce. Počet profesionálních vojáků ve Francii je kolem 204 000, aktivních záloh je podle dostupných čísel z roku 2017 kolem 183 000. naproti tomu Izrael brání 170 000 profesionálních vojáků a v záloze je připraveno asi 445 000 aktivních záloh viz Tabulka č. 4. Pro úplnost je potřeba dodat, že všichni Izraelci za sebou mají základní vojenskou službu dlouhou 2-3 roky podle pohlaví. Zároveň je Izrael jedním z nemladších států světa, co se týče obyvatel a jejich věkového průměru. Proto není zvláštní, že v případě válečného stavu je Izrael schopen mobilizovat až 3 milióny lidí. Samozřejmě se jedná o velmi vysoké číslo vzhledem k počtu obyvatel Izraele, nesmíme zapomínat, že musí být pracovní síla i v rámci infrastruktury. Obě armády vlastní jaderný arzenál, na rozdíl od Izraele je Francouzské námořnictvo větší, a vlastní i letadlovou loď. V tomto bodu komparace považují za rozumné vyhodnotit srovnání těchto armád jako „remízu“ neboť Francie se mi jeví jako lépe vybavená a možná i početnější vojenská síla, ačkoli nepodceňoval bych v boji zkušenější Izrael, jehož arzenál nikterak nezaostává za francouzským, připočtu-li velmi zajímavé vojenské projekty na kterých Izraelská armáda pracuje, jeví se mi Izrael, jako velmi vyrovnaný soupeř i když jde o velmi malý stát ve srovnání s Francií. Pro představu Česká republika má vzhledem k počtu obyvatel 24 251 profesionálních vojáků a 2 357 členů aktivních záloh (viz Tabulka č. 4). Poměrem ku počtu obyvatel je na tom s počtem vojáků ČR nejhůře, myslím že důvodem nedostatečná motivace ze strany státu pro verbování lidí do armády. Co se aktivních záloh týče je dle mého názoru opět na vině stát, neboť nedostatečně informuje obyvatelstvo o možnostech a případných benefitech, které plynou z působení u aktivních záloh.

Vnitřní bezpečnostní složky integrovaného záchranného systému. Nejjednodušší komparování je mezi požárními složkami, jediný rozdíl, který je mezi Izraelskými a Francouzskými požárníky, je fakt, že pařížský požární sbor a Marsseilský požární přístavní sbor spadají pod armádu. V obou státech fungují profesionální hasiči a ti jsou v případě potřeby

³⁶ Mezi teroristické útoky počítáme i vysílání raket z pásma Gazy nebo Západního břehu Jordánu, také v poslední době i vypalování raket či minometná palba ze Sýrie. Během psaní této práce bylo z pondělí 19.6. na úterý 20.6. v noci Hamásem z Gazy odpáleno ne méně než 45 raket na civilní cíle v jižním Izraeli. (<http://mfa.gov.il/MFA/Pages/default.aspx>) Je však nutné zmínit jaký je počet obětí v rámci teroristických útoků za rok, tedy poměr provedených útoků a počet obětí, na tuto otázku odpoví tabulka viz. níže (pro komparaci se využije rok 2015, v tomto roce proběhla ve francii celá řada teroristických útoků s množstvím obětí).

doplnění dobrovolnými hasiči. Hasiči obou států mají zkušenosti se zásahem po teroristickém útoku, nebo hašení lesních požárů. Izraelští hasiči mají navíc i zkušenosti s následky zemětřesení. Zdravotní záchranná služba funguje v obou státech na velmi vysoké úrovni, hlavním rozdílem je samotné fungování záchranářů na místě zásahu, jak je v práci již uvedeno viz. výše, hlavním rozdílem je fakt, že izraelská záchranná služba má za cíl dojet na místo, okamžitě připravit zraněného na převoz, naložit a co nejrychleji odvést do nemocnice, kde se něj postarají lékaři. Zatímco francouzská záchranná služba po příjezdu na místo začne ihned ošetřovat a snaží se co nejvíce práce zastat na místě zásahu. Tato skutečnost je ovlivněna dalšími okolnostmi výjezdu, většinou pokud vyráží Francouzská sanitka k mimořádné události, jako je teroristický útok, bývá místo příjezdu již zajištěné policií a armádou a záchranářům nehrozí žádné další nebezpečí, naopak Izraelská záchranka se snaží z místa odjet co nejrychleji neboť na tomto horkém území je běžným trendem takzvaná sekundární exploze, nebo je místo nadále pod palbou, nejsou ani raketové útoky z palestinských území. V České republice záleží na posádce sanitního vozu, pokud je v posádce i lékař snaží se pracovat s pacientem ihned na místě, neboť české sanitky jsou vybavené jako malé nemocnice. Za správné v tomto případě považuji vyzdvihnout práci všech záchranných služeb, zde nelze vytvářet velké komparace, každý stát má malinko jiný systém práce přizpůsobený podmínkám a potřebám v dané zemi. (shabak.gov.il)

Policejní složky, tato složka zabezpečující vnitřní bezpečnost státu funguje ve většině státech stejně, rozdílem je například fakt, že všichni izraelští policisté za sebou mají tříletou vojenskou službu. Proto soudím, že izraelští policisté lépe zvládají mimořádné situace, u kterých se vyskytuje střelba. Specifickou složkou jsou speciální a protiteroristické jednotky. Ačkoli francouzské speciální jednotky a protiteroristické jednotky zažívají v posledních pár letech velmi krušné chvíle, a celkově Francie přitvrzuje ve svém přístupu k hájení bezpečnosti. Například od útoků z roku 2015 zavedla v celé zemi mimořádný stav a šla tvrdě proti islámským teroristům. *(zavírání mešit, domovní prohlídky, domácí vězení pro podezřelé či přímo zatýkání teroristů, kteří teprve své útoky plánovali)*. Izraelské speciální a protiteroristické jednotky za sebou mají taktéž dlouhou historii a spoustu uskutečněných misí, stejně jako francouzské speciální jednotky. Avšak oproti svým francouzským kolegům za sebou mají několik kousků, které z nich dělají opravdové profesionály té nejvyšší kvality, jednou z takových odvážných a velmi riskantních misí bylo osvobození židovských zajatců z ugandského letiště Entebbe. *(palestinští teroristé unesli letadlo s 84 Izraelci, díky spolupráci armády a speciálních jednotek Sarajet Matkal a Mosadu, byli až na*

4 mrtvé všichni zachránění během neuvěřitelné akce trvající 57 minut) Tato zmíněná akce je důkazem výborně fungující spolupráce všech obraných složek.

Zpravodajské služby fungují na vysoké úrovni a izraelské komunikují s těmi evropskými. Bohužel někdy i přes varování ostatních tajných služeb nejsou schopny domácí složky zavčas zareagovat a dochází potom k velkým neštěstím, kdy kvůli neschopnosti bezpečnostních složek přijdou o život desítky lidí během organizovaného teroristického útoku, o kterém se vědělo že se chystá. Do zpravodajských služeb se nelze více pouštět, fungují způsobem, jakým fungují, a ačkoli se jim vždy nepodaří zjistit totožnost útočníků nebo plán samotného útoku. V tomto ohledu pracují informační a zpravodajské služby velice efektivně i přes občasné aféry nebo neúspěchy. Netěžší je odhalit jednotlivce, který se chystá zrealizovat teroristický útok. V případě jednotlivců, takzvaných vlků samotářů je nejdůležitější reakce napadených občanů během útoku. Zpravodajské služby fungují dle mého názoru velmi solidně. V České republice funguje BIS, naštěstí naší zemi teroristické útoky téměř nehrozí, proto se BIS zaměřuje spíše na zločince, kteří pobývají na našem území, například drogové dealery anebo obchodníky se zbraněmi.

Celková mentalita a morálka obyvatelstva při mimořádných událostech, a také postoj a chování vlády během mimořádné události (teroristického útoku). Možná nejdůležitější aspekt komparace. Francouzi jsou jedním z nejmocnější a nejlidnatějších evropských států, vítězství ve dvou světových válkách a titul jedné z největších ekonomik světa dodává všem občanům dostatečné sebevědomí při vystupování před ostatními národy světa. Francouzi jsou také náležitě hrdí na svoji vlast, a především na svůj jazyk. Avšak v rámci teroristického útoku, se ukázalo, že reakce Francouzů odpovídá anarchii, každý se snaží zachránit sám sebe a převládají základní lidské pudy nad rozumem. Běžní Francouzi neumí držet ani používat střelné zbraně a celkově ani neví co v případech teroristického útoku dělat, řídí se základním pravidlem uteč. Vláda Francie reagovala v minulosti na podobné útoky vlnou solidarity s oběťmi a odsouzením podobných činů, přičemž neudělala žádné účinné rozhodnutí, které by do budoucna podobné hrozby eliminovalo. Teprve v roce 2015, kdy vyhlásili výjimečný stav a spustili sérii protiteroristických razíí. Postoj Francouzské vlády v sobě má hluboce zakořeněnou politiku appeasementu a bohužel až přehnaný humanismus, což je na jednu stranu šlechetné, avšak ráznější řešení by přispěla k bezpečnější situaci v zemi. Oproti těmto skutečnostem v Izraeli, kde je téměř každý voják, anebo prošel výcvikem, jsou lidé na neustále hrozící nebezpečí v podstatě zvyklí. Každý má odslouženo několik let v armádě, kde musel zažít krizové situace. Z tohoto důvodu je počet obětí teroristických útoků

menší než ve Francii, neboť lidé mají základní návyky a zvládají si udržet chladnou hlavu i během teroristických útoků. Tato rozdílná mentalita se začíná pěstovat již od útlého věku ve školách, kdy se děti učí přesné postupy během mimořádných událostí (*například raketový útok*). Izraelská vláda se nebojí tvrdých opatření a razantních řešení mimořádných událostí. (příkladem je stavba plotu a zdi, nebo povolení nosit zbraně během ohrožení státu všem občanům se základním zbrojním průkazem. V tomto ohledu považují Izrael za lépe fungující společnosti v boji proti terorismu, neboť na bezbranného se útočí lépe než na toho, kdo se dovede bránit. V České republice lidé na teroristické útoky nejsou vůbec zvyklí a nejspíš je nikdy ani nikdo nezažil. Nemáme základní vojenskou službu a ačkoli zbrojní průkaz má poměrně vysoké procento lidí, umět vhodně zareagovat bude nejspíš problém. Děti ani dospělí se nijak obranu nebo základní prvky sebezáchrany povinně neučí. Proto si myslím, že v případě teroristického útoku bychom reagovali nejhůře, a také by si útok vyžádal nejvíce životů.

Pro kompletní představu poslouží tabulky viz. níže. Tabulka číslo 1 popisuje teroristické útoky v Izraeli za rok 2016, zde můžeme sledovat především poměrem mezi počtem útoků a oběti těchto útoků. Zřetelný rozdíl je viditelný díky tabulce číslo 2, která popisuje počet útoků za rok 2016 a jejich oběti. V Izraeli proběhlo celkem 37 útoků (nezapočítávají se raketové útoky), tyto útoky si vyžádali celkem 16 obětí. Francie zažila celkem 19 útoků, které si vyžádali 94 obětí. Pro doplnění slouží i tabulka číslo 3, která popisuje ČR, se dvěma útoky bez obětí. V tabulce číslo 4 se lze dočíst o počtu vojáků v poměru k počtu obyvatel jednotlivých států.

Tabulka č. 1 – Přehled teroristických útoků v Izraeli za rok 2016:

GTD ID	DATE	COUNTRY	CITY	PERPETRATOR GROUP	FATALITIES	INJURED	TARGET TYPE
201612300005	2016-12-30	West Bank and Gaza Strip	Qalandiyah	Palestinian Extremists	0	1	Police
201612190018	2016-12-19	West Bank and Gaza Strip	Ofarim	Unknown	0	1	Private Citizens & Property
201612190010	2016-12-19	Israel	Unknown	Palestinian Extremists	0	0	Military
201612140031	2016-12-14	West Bank and Gaza Strip	Deir Abu Mashaal	Unknown	0	0	Private Citizens & Property
201612140030	2016-12-14	West Bank and Gaza Strip	Jerusalem	Palestinian Extremists	1	2	Police
201612130012	2016-12-13	West Bank and Gaza Strip	Qalandiyah	Unknown	0	0	Police
201612080009	2016-12-08	West Bank and Gaza Strip	Tapuah	Palestinian Extremists	1	0	Police
201611280034	2016-11-28	West Bank and Gaza Strip	Ofra	Unknown	0	0	Military
201611270004	2016-11-27	Israel	Unknown	Khaled Ibn al-Walid Army	4	0	Military
201611250048	2016-11-25	West Bank and Gaza Strip	Halamish	Palestinian Extremists (suspected)	0	4	Private Citizens & Property
201611250047	2016-11-25	Lebanon	Sour district	Unknown	0	0	Unknown
201611250045	2016-11-25	Israel	Beit Meir	Palestinian Extremists (suspected)	0	0	Private Citizens & Property
201611250019	2016-11-25	West Bank and Gaza Strip	Jerusalem	Palestinian Extremists	1	0	Military
201611240056	2016-11-25	Israel	Kiryat Gat	Palestinian Extremists (suspected)	0	0	Private Citizens & Property
201611230061	2016-11-23	West Bank and Gaza Strip	Talmon	Palestinian Extremists (suspected)	0	0	Private Citizens & Property
201611230060	2016-11-23	West Bank and Gaza Strip	Dolev	Palestinian Extremists (suspected)	0	0	Private Citizens & Property
201611230059	2016-11-23	West Bank and Gaza Strip	Gevaot	Palestinian Extremists (suspected)	0	0	Private Citizens & Property
201611230058	2016-11-23	Israel	Nataf	Palestinian Extremists (suspected)	0	0	Private Citizens & Property
201611220050	2016-11-22	Israel	Haifa	Ma'sadat al-Mujahideen (suspected)	0	100	Private Citizens & Property
201611220049	2016-11-22	Israel	Zichron Yaakov	Ma'sadat al-Mujahideen (suspected)	0	0	Private Citizens & Property
201611220028	2016-11-22	West Bank and Gaza Strip	Qalandiyah	Palestinian Extremists	1	0	Military
201611140041	2016-11-14	West Bank and Gaza Strip	Efrat	Unknown	0	0	Military
201611140021	2016-11-14	West Bank and Gaza Strip	Al-Khader	Unknown	0	0	Military
201611090028	2016-11-09	West Bank and Gaza Strip	Hawara	Palestinian Extremists	0	1	Military
201611040046	2016-11-04	West Bank and Gaza Strip	Hebron	Palestinian Extremists	0	0	Military
201611030036	2016-11-03	West Bank and Gaza Strip	Tulkarm	Palestinian Extremists	0	1	Military
201611030035	2016-11-03	West Bank and Gaza Strip	Ofra	Palestinian Extremists	1	0	Military
201611010089	2016-11-01	Egypt	Unknown	Unknown	1	0	Military
201610310022	2016-10-31	West Bank and Gaza Strip	Beit El	Al-Aqsa Martyrs Brigade	1	3	Military
201610300016	2016-10-30	West Bank and Gaza Strip	Bayt Umar	Palestinian Extremists	1	3	Police
201610290019	2016-10-29	West Bank and Gaza Strip	Karmeit Zzur	Palestinian Extremists	0	0	Private Citizens & Property
201610280016	2016-10-28	West Bank and Gaza Strip	Ofra	Palestinian Extremists	0	1	Military
201610260050	2016-10-26	Israel	Metula	Unknown	0	1	Military
201610190037	2016-10-19	West Bank and Gaza Strip	Tapuah	Palestinian Extremists	1	0	Police
201610150022	2016-10-15	West Bank and Gaza Strip	Har Adar	Unknown	0	1	Police
201610090012	2016-10-09	West Bank and Gaza Strip	Jerusalem	Hamas (Islamic Resistance Movement)	3	4	Transportation,Police
201610050045	2016-10-05	Israel	Sderot	Ahfad al-Sahaba-Aknaf Bayt al-Maqdis	0	0	Private Citizens & Property
201609300016	2016-09-30	West Bank and Gaza Strip	Qalandiyah	Palestinian Extremists	1	1	Military
201609230010	2016-09-23	West Bank and Gaza Strip	Kiryat Arba	Palestinian Extremists	0	1	Military
201609210010	2016-09-21	Turkey	Ankara	Unknown	0	1	Government (Diplomatic),Police

Zdroj:

<http://apps.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?search=israel&sa.x=0&sa.y=0&sa=Search>

Tabulka č. 2 – Přehled teroristických útoků ve Francii za rok 2016:

GTD ID	DATE	COUNTRY	CITY	PERPETRATOR GROUP	FATALITIES	INJURED	TARGET TYPE	REGION	ATTACK TYPE	WEAPON TYPE
201612160023	2016-12-16	France	Chateau-Thierry	Unknown	0	0	Religious Figures/Institutions	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary
201612160012	2016-12-16	France	Boulogne-Billancourt	Unknown	1	13	Other	Western Europe	Armed Assault	Incendiary
201612080027	2016-12-08	France	Toulouse	Unknown	0	0	Religious Figures/Institutions	Western Europe	Bombing/Explosion	Explosives/Bombs/Dynamite
201611200029	2016-11-20	France	Paris	Unknown	0	15	Private Citizens & Property	Western Europe	Unarmed Assault	Melee
201611100013	2016-11-10	Greece	Athens	Organization for Revolutionary Self Defense	0	1	Government (Diplomatic),Police	Western Europe	Bombing/Explosion	Explosives/Bombs/Dynamite
201611050021	2016-11-05	France	Nantes	Unknown	0	0	Government (Diplomatic)	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary
201610250048	2016-10-25	France	Calais	No Borders Group	0	Unknown	Other	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary
201609040042	2016-09-04	France	Paris	Jihadi-inspired extremists	0	0	Unknown	Western Europe	Armed Assault	Incendiary
201608300025	2016-08-30	France	Toulouse	Unknown	0	1	Police	Western Europe	Armed Assault	Melee
201608190047	2016-08-19	France	Strasbourg	Anti-Semitic extremists	0	1	Private Citizens & Property	Western Europe	Armed Assault	Melee
201607270034	2016-07-27	France	Muret	Unknown	0	0	Religious Figures/Institutions	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary
201607260001	2016-07-26	France	Saint-Etienne-du-Rouvray	Jihadi-inspired extremists	3	1	Religious Figures/Institutions	Western Europe	Hostage Taking (Barricade Incident)	Firearms,Melee,Fake Weapons
201607190060	2016-07-19	France	Maureilhan	Comite d'Action Viticole	0	0	Business	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary,Melee,Melee
201607140001	2016-07-14	France	Nice	Jihadi-inspired extremists	87	433	Private Citizens & Property,Private Citizens & Property	Western Europe	Armed Assault	Firearms,Vehicle (not to include vehicle-borne explosives, i.e., car or truck bombs),Fake Weapons
201607040047	2016-07-04	France	Ouveillan	Comite d'Action Viticole	0	0	Business	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary
201606210047	2016-06-21	France	Paris	Unknown	0	0	Government (Diplomatic)	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary
201606130011	2016-06-13	France	Magnanville	Jihadi-inspired extremists	3	0	Police	Western Europe	Assassination,Hostage Taking (Barricade Incident)	Melee
201605260031	2016-05-26	France	Saint Julien du Poy	Jihadi-inspired extremists	0	1	Military	Western Europe	Armed Assault	Melee
201605010013	2016-04-30	France	Ajaccio	Unknown	0	0	Religious Figures/Institutions	Western Europe	Facility/Infrastructure Attack	Incendiary
201604230044	2016-04-23	France	Strasbourg	Unknown	0	1	Military	Western Europe	Armed Assault	Melee

Zdroj:

<http://apps.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?page=1&search=france&expanded=yes&charttype=line&chart=overtime&ob=GTDID&od=desc#results-table>.

Tabulka č. 3 – Přehled teroristických útoků za rok 2016 v České republice:

GTD ID	DATE	COUNTRY	CITY	PERPETRATOR GROUP	FATALITIES	INJURED	TARGET TYPE
201608250032	2016-08-25	Czech Republic	Prague	Unknown	0	0	Government (General)
201602060074	2016-02-06	Czech Republic	Prague	Neo-Nazi extremists	0	1	Other

Zdroj:

<http://apps.start.umd.edu/gtd/search/Results.aspx?page=1&search=france&expanded=yes&charttype=line&chart=overtime&ob=GTDID&od=desc#results-table>.

Tabulka č. 4 – přehled počtu členů armády a množství obyvatel v ČR, Izraeli a ve Francii:

Stát	Profesionální armáda	zálohy	Počet obyvatel státu	Počet obyvatel na jednoho profesionálního vojáka
Izrael	170 000	445 000	8 450 849	49,71
Francie	204 000	183 635	65 216 953	319,69
Česká republika	24 251	2357	10 557 860	436,18

Zdroje: <http://populace.population.city/country>, <https://www.quora.com/How-powerful-is-the-French-military>, <http://www.mocr.army.cz>, <https://www.securitymagazin.cz/zpravy/armada-chce-zdvojnásobit-pocet-aktivnich-zaloh-dostanou-i-pistoli-na-doma-1404059074.html>

7. Závěr

Dle mého názoru práce obsahuje spoustu informací a odpovídá na všechny otázky a nejasnosti, které byli popsány v úvodní kapitole této práce. Z počátku se práce věnovala Izraelcům a jejich historii. Práce popisuje jejich nelehkou cestu k vlastnímu stabilnímu státu. Již od starověku byli Izraelité rozděleni po celém tehdy známém světě, což z nich učinilo jakýsi národ, který pouze oslavuje svoji vlast, nikoli ji však obývá. Po popisu divokých dějin následovalo období vzniku státu Izrael, tak jak jej známe dnes. Z popisu moderních dějin je zřetelné, odkud plynou veškeré bezpečnostní problémy dnešního Izraele. Zásahem do územního rozdělení a následné okupování mandátních palestinských území, dal Izrael a západní státy vzniknout palestinským teroristickým skupinám a celkové násilné a bojové mentalitě Palestinců. V tomto boji jsem si nedokázal zvolit stranu, která by mi byla bližší. Na jednu stranu chápu Izraelce na potřebu vlastního státu, také uznávám jejich vysokou technologickou, sociální i kulturní úroveň. Nikdo Izraelům nemůže upřít, že důmyslným zavlažováním dokáží na neúrodné půdě pěstovat nejrůznější potraviny. Izraelské technologie a projekty na údržbu vodních zdrojů fascinují většinu světa, vzhledem k do budoucna očekávaným problémům s vodou, jsou izraelské inženýři a projektanti zváni do spousty zemí světa, včetně České republiky, aby pomohli řešit situaci kolem pitné vody. Na druhé straně jsou tu Palestinci, lidé, kteří byli vyhnáni z vlastních domovů, které jejich předkové obývali po generace. Žijí na hranici těžké chudoby. Jsou pod neustálým dohledem Izraelské armády, zároveň také Izraelci neustále zakládají další osady na palestinském území. Pro mladé Palestince není mnoho možností, jak pracovat, buď se podřídí a budou pracovat přímo v Izraeli, anebo budou nějak přežívat na území Gazy nebo západního břehu Jordánu. Spousta Palestinců žije na území okolních států v uprchlických táborech. Proto není divu, že se spousta mladíků nechává zlákat do služeb teroristických organizací.

Další část práce obsahuje popis izraelské ochrany obyvatelstva, jsou zde popsány všechny bezpečnostní složky a základní informace k jejich fungování. Je spousta informací, které nemohli být napsány ať už z důvodů časových, rozmezí práce, anebo z důvodů zdrojů, které si tyto informace nepřáli dále šířit. Samotná izraelská obraná armáda je na jednu diplomovou práci, neboť se jedná o velmi obsáhlé téma. V práci jsem se snažil nastínit základní fungování jednotlivých jednotek ochrany obyvatelstva. Zvláštní důraz byl kladen na armádu, která plní spoustu funkcí a má nedílnou zásluhu na připravenosti obyvatelstva Izraele vůči mimořádným událostem. Mám na

myslí především základní vojenskou službu, kterou si Izraelci musejí projít. Pokud tuto skutečnost porovnáme s Českou republikou, je nutné znát fakta, která provázejí fungování Izraele, který se nachází téměř denně pod palbou. Dalším faktem je, že ČR v moderních dějinách prozatím nic vážného nehrozí, hlavně co se teroristických útoků týče, avšak kdo je připraven, není zaskočen. Proto si myslím, že je důležité abychom činili preventivní opatření a naše informační služba fungovala na vysoké úrovni. Celkový přístup ochrany obyvatel je v Izraeli velice funkční a má z dlouhodobého hlediska výborné výsledky. Samozřejmě z hlediska ochrany lidských práv jsou postupy některých složek velice kontroverzní, avšak je nutno dodat, že Izrael je v neustálém výjimečném stavu. Pouze během psaní této práce proběhlo několik raketových útoků z Pásma Gazy a také bylo zneškodněno několik organizovaných útoků na civilní cíle.

Práce se věnuje i druhému komparovanému státu a to Francii. Popsáním stručné historie Francie zjistíme, že slovo teror a terorismus mají svůj původ ve Francii, kdy tyto slova plnila podobnou funkci jako to je tomu dnes, zastrašování a ovlivňování lidí. Francie si také prošla dlouhou a krvavou historií, avšak od světových válek se žádné další konflikty na území Francie nekonaly. Na druhou stranu, se lze dozvědět, že Francie je zemí s největším počtem teroristických buněk v Evropě. Je nutné také poukázat na mnohdy až benevolentní jednání Francouzské vlády právě vůči těmto buňkám, které z území Francie operovaly po téměř celém světě. Momentální situace ve Francii také není příliš kladná. V roce 2015 proběhla ve Francii celá série útoků, která si vyžádala spoustu lidských životů. Dle mého úsudku není na místě vinit francouzskou policii z obětí, které nastali útoky jednotlivců, neboť takového jednotlivce není jednoduché prohlednout a začas zneškodnit. V tomto ohledu je a vině vláda která nedostatečně školí lidi právě v oblasti ochrany obyvatelstva. Podobně i v České republice nedochází k dostatečné výuce ochrany obyvatel, což by mohlo vést k tragickým závěrům během krizových situací jako jsou teroristické útoky. Samozřejmě jsou případy kdy prostě člověk neunikne.

Dále práce podobně jako tomu bylo u Izraele popisuje systém ochrany obyvatelstva ve Francii. Jednotlivé složky a jejich fungování je stručně nastíněno, aby člověk, který bude práci číst získal základní informace o složkách které fungují ve Francii. Stručná taktiky vzájemného fungování jednotlivých složek je také součástí kapitoly o ochraně obyvatel ve Francii. Avšak nelze popsat do detailu úplně všechny oddíly, neboť je to velká spousta informací. V tomto případě bylo nejtěžší dohledávat informace o francouzských informačních a zpravodajských službách, kterých bylo za posledních asi 70 let spousta. Vždy se zrušili po nějaké nevydařené akci či po aféře, kterou

způsobili pracovníci těchto služeb. Zároveň jsou však zpravodajské služby velice zajímavým tématem, při porovnávání zpravodajských služeb jsem dospěl k názoru, že efektivnost Izraelců je opravdu vysoká, což je fakt, který zachraňuje lidské životy. V tomto případě by si Francie mohla vzít příklad a trošku přeorganizovat postupy, a celkovou strategii zpravodajských služeb. Avšak stejně jako ČR tak i Francie spoléhá na mezinárodní evropské zpravodajské služby, které spolupracují s ostatními zpravodajskými službami jednotlivých států i mimo Evropu.

Během komparování obou států je zmiňován i kontext s ČR. Komparací jsem nechtěl nijak vyzdvihnout jeden nebo druhý stát, avšak je nutné si uvědomit, že s přibývajícím frekvencí útoků a rozsahem násilí, je otázkou času, kdy se bude muset systém ochrany obyvatel Evropy razantně posílit. Možná bude právě využito izraelského vzoru. Přičemž spolupráce mezi Evropou a Izraelem funguje na dobré úrovni. ČR dokonce funguje s Izraelem na vysoké úrovni v obchodních stycích ale i v obraně a jiných projektech například obnovitelné zdroje energie a preventivní opatření pro udržení vody v ČR. Tvzení potvrzují i fakta o počtech provedených útoků a jejich obětech viz tabulky 1-3. z těchto informací jednoznačně vyplývá, že Francie s polovičním počtem útoků než Izrael, platí za tyto útoky mnohonásobně vyšším počtem obětí. Tato skutečnost potvrzuje hypotézu o účinnějším systému ochrany obyvatelstva Izraele. Ačkoli v tabulkách jsou údaje pouze z roku 2016, za posledních 5 let jsou výsledky velice podobné. Literatura a články, ze kterých práce vychází jsou dostupné a poměrně přehledně napsané. Méně dostupných informací bylo o francouzských speciálních jednotkách a zpravodajských službách.

Práce si klade za cíl popsat systém ochrany obyvatelstva Izraele a Francie, dále tyto systémy komparovat. Komparace i popis systémů ochrany obyvatelstva je doplněn o poznámky týkající se systému ochrany obyvatel v České republice. Práce naplňuje tento cíl a dává čtenáři možnost pochopit fungování těchto systémů, včetně komparace, což vede k zamyšlení se nad celkovým fungování bezpečnosti Evropy. Vzhledem k momentální vzrůstajícímu trendu teroristických útoků, postupné islámské radikalizaci po celé Evropě spojené s migrační krizí se zvedá pravděpodobné nebezpečí teroristických útoků. Vzhledem k charakteru těchto útoků a jejich nepředvídatelnosti by měli vlády začít řešit ochranu obyvatel a celkovou připravenost obyvatelstva. Ochrana obyvatelstva by měla být zakořeněná už v základním vzdělávacím systému.

8. Zdroje

Gilbert, M. (2002). Izrael: Dějiny. BB art.

Čejka, M. (2005). Izrael a Palestina: minulost, současnost a směřování blízkovýchodního konfliktu. Centrum strategických studií.

Liverani, M. (2014). Israel's History and the History of Israel. Routledge.

Zweig, R. W. (2001). German Reparations and the Jewish World: A History of the Claims Conference. Psychology Press.

Sagi, N. (1980). German Reparations: A History of the Negotiations. Magnes Press, Hebrew University.

Kašička, P. (1997). Arabsko-izraelský konflikt–historie a současnost. Mezinárodní vztahy, 32(1), 38-46.

Hourani, A. H. (2010). Dějiny arabského světa: od 7. století po současnost. NLN, Nakladatelství Lidové noviny.

Mendel, M. (2015). Arabské jaro: Historické a kulturní pozadí událostí na blízkém východě. Academia.

Čejka, M. (2003). Judaismus, politika a stát Izrael. Masarykova univerzita.

Herzog, C. (2008). Arabsko-izraelské války: válka a mír na Blízkém východě od války za nezávislost v roce 1948 po současnost. NLN, Nakladatelství Lidové noviny.

Terner, E. (1991). *Dějiny státu Izrael*. Kora.

Bible: Písmo svaté Starého a Nového zákona: český ekumenický překlad: [bez deuterokanonických knih. Ezdráš 7.kapitola. 14.vyd. Praha: Česká biblická společnost, 2005, s. 395-396. ISBN 80-85810-40-9.

Chapman, C. (2003). *Čí je země zaslíbená?: Pokračující krize mezi Izraelem a Palestinci*. Volvox Globator.

Herzl, T. (2009). *Židovský stát: pokus o moderní řešení židovské otázky*. Academia.

Krupp, M. (1999). *Sionismus a Stát Izrael: historický nástin*. Vyšehrad.

„Oficiální webové stránky Mossadu“. *Mossad.gov.il*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.mossad.gov.il/eng/about/Pages/default.aspx>

Niva, S. (2010). Drawing the Wrong Lessons From Israel's 2006 War. *Middle East Report*, 255, 30-33.

Blecher, R. (2009). Operation Část Lead in the West Bank. *Journal of Palestine Studies*, 38(3), 64-71.

Forces, I. D. (2010). Home Front Command. Meida 'shehashuv l'da 'at b'nosei hitgonenut ezrahit, 56-9.

Čejka, M. (2003). *Judaismus, politika a stát Izrael*. Masarykova univerzita.

Lifshitz, Y. (2003). The Israeli Defense Industry. In *The Economics of Producing Defense* (pp. 225-244). Springer, Boston, MA.

„IDF to unite elite units in new commando brigade“. (2015). *ynetnews.com*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4677041,00.html>

Heller, M. (Ed.). (2008). *The Middle East Strategic Balance, 2007-2008*. Institute for national security studies.

Dekel, U. (2017). Hamas's New Statement of Principles: A Political Opportunity for Israel?. Institute for national security studies. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <http://www.inss.org.il/publication/hamass-new-statement-principles-political-opportunity-israel/>

police.gov.il. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: https://www.police.gov.il/English_contentPage.aspx

„The Israel Police and the Community“. *web.archive.org*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://web.archive.org/web/20110725183533/http://www.police.gov.il/english/Volunteers/Pages/default.aspx> (a)

„Israel Police“. *web.archive.org*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://web.archive.org/web/20110616061504/http://www.police.gov.il/ENGLISH/Pages/IsraelPolice.aspx> (b)

Franěk, O (2008). *Na návštěvě u Magen David Adom, aneb jak funguje záchranná služba v Izraeli, Magen David Adom (MDA) – dobrovolnictví jako Paramedik. Židovská agentura v ČR.*

„History of Israel Fire and Rescue Services Archived“. (2013). *ynetnews.com*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4343583,00.html>

Ziri, D. (2016). „UN Gives ZAKA Official Consultant Status.“ Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.jpost.com/Israel-News/Politics-And-Diplomacy/UN-gives-ZAKA-official-consultant-status-443016>

JTA Staff. (2010). „ZAKA expanding Arab units“. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.jta.org/2010/05/21/news-opinion/israel-middle-east/zaka-expanding-arab-units>

Kutej, L. (2014). Izraelská konceptualizace hájitelnosti hranice Čas pro změnu?. *Defense & Strategy/Obrana a strategie*, 14(1).

Herzog, C. (2008). *Arabsko-izraelské války: válka a mír na Blízkém východě od války za nezávislost v roce 1948 po současnost*. NLN, Nakladatelství Lidové noviny.

"Israel Intelligence and covert operations: Chronology 1948 - 1955". *Zionism-israel*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: http://zionism-israel.com/zionism_timeline.htm

„Terroristic Statistics“. *shabak.gov.il*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.shabak.gov.il/english/Pages/terror.html#2>

„Separation Barrier: Statistics“. *btselem.org*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: https://www.btselem.org/separation_barrier/statistics

„Anti-terrorism Operations“. *globalsecurity.org*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.globalsecurity.org/security/ops/antiterror-ops.htm>

„Nožová intifáda klasickou třetí intifádou nebude“. (2015). *Natoaktual*, Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: http://www.natoaktual.cz/nozova-intifada-klasickou-treti-intifadou-nebude-f7q-na_analyzy.aspx?c=A151026_113958_na_analyzy_m02

Rozhovor s bezpečnostním specialistou, nepřeje si být jmenován.

Drmola, B. J. Konceptualizace kyberterorismu.

Wilson, C. (2003). Computer attack and cyberterrorism: Vulnerabilities and policy issues for congress. *Focus on Terrorism*, 9, 1-42

Cohen, A. (1999). *Israel and the Bomb*, University Press of Columbia. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://fas.org/nuke/guide/israel/nuke/>

Duby, G. (2003). *Dějiny Francie: od počátků po současnost*. Karolinum.

Sowerwine, C. (2001). *France since 1870: culture, politics and society*. Palgrave.

Ferro, M., & Lenderová, M. (2006). *Dějiny Francie*. NLN, Nakladatelství Lidové noviny.

„Francie modernizuje tanky Leclerc a vyhlíží nový tank“ armadinoviny.cz. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <http://www.armadinoviny.cz/francie-modernizuje-tanky-leclerc-a-ceka-novy-tank.html?stranka=4>

„Encyklopedie elitních a speciálních sil“. *specwar.info*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <http://www.specwar.info/specialni-sily/f-j.php>

„Defence Expenditures of NATO Countries (1985-2009)“. Police nationale. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.police-nationale.interieur.gouv.fr/Nos-metiers/Police-nationale>.

ENSOSP. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <http://www.ensosp.fr/SP/sites/default/files/pdf-ENSOSP/download/uk-ENSOSP/ENSOSP-french-academy.pdf>

Nikkanen, H. E., Pougès, C., & Jacobs, L. M. (1998). Emergency medicine in France. *Annals of emergency medicine*, 31(1), 116-120.

Dick, W. F. (2003). Anglo-American vs. Franco-German emergency medical services system. *Prehospital and disaster medicine*, 18(1), 29-37.

Les statistiques des services d'incendie et de secours : édition 2011. *interieur.gouv.fr*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <http://www.interieur.gouv.fr/Publications/Statistiques/Securite-civile/2011>

Faligot R., Krop P. (1998) "Bazén" (*Francoúzká tajná služba 1944 - 1984*). Themis

Europol. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.europol.europa.eu>

Interpol. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://www.interpol.int>

Brzybohatý, M. (1999). *Terorismus*. Policie History.

„Ochrana obyvatelstva“. *hzscr.cz*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <http://www.hzscr.cz/clanek/ochrana-obyvatelstva-uvodem.aspx>

„Macron zbrojí. Zvýší výdaje na armádu, má být schopna zasáhnout všude ve světě“. *zahranicni.eurozpravy.cz*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://zahranicni.eurozpravy.cz/eu/213179-macron-zbroji-zvysi-vydaje-na-armadu-ma-byt-schopna-zasahnout-vsude-ve-svete/>

„8 nukleárních velmocí dneška“. *G.cz*. Retrieved 20. 6. 2018 from the World Wide Web: <https://g.cz/8-nuklearnich-velmoci-dneska/>